

Amir Kapetanović

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje

Strossmayerov trg 2

10000 Zagreb

akapetan@ihjj.hr

JEZIČNE ZNAČAJKE I LEKSIKOGRAFSKA OBRADA FRA IVANOVE FILOMENE IZ XVII. STOLJEĆA

U uvodnom dijelu priloga naglašena su neriješena pitanja u vezi s autorstvom teksta i kronologijom izdanja fra Ivanove *Historije od Filomene*. Potom dajemo obavijesti o grafiji izdanja iz 1672., navodimo najvažnije jezične značajke na fonološkoj i gramatičkoj razini te prilažemo rječnik nastao konkordancijom fonološke transkripcije teksta.

1. Uvod: metamorfoza, autorstvo, izdanja

1.1. Priča o Filomeni (Filomeli) i njezinoj sestri Prokni (tal. Progne), kćerima kralja Pandijana, ponikla je iz drevnih grčkih mitova i proširila se u različitim obradama (v. Pavletić 1894), od kojih je najpoznatija Ovidijeva u VI. pjevanju *Metamorfoza* (v. Ovidije Nazon 1907: 153–161). U toj priči osim ljubavi i odanosti između oca Pandijana i sestara ponuđene su nam i mnoge okrutnosti. Proknin muž Terej obeščastio je Filomenu dok ju je iz roditeljskoga doma dovodio sestri u posjet, odsjekao joj jezik i dao je zatvoriti. Filomenina sestra zbog toga je kaznila muža ponudivši mu za večeru meso njihova djeteta, koje je prethodno mačem raskomadala i ispekla. Priča završava pretvorbama junaka u ptice.

1.2. Odjek te priče na hrvatskoj obali jest i *Historija od Filomene, hćere kralja Pandijana* "dana na svitlo po fra Ivanu od Zadra". Fra Ivanova inačica ne odstupa mnogo od Ovidijeve obrade, a tiskana je u XVII. stoljeću u Veneciji. Ovidijeva djela poznata su u srednjovjekovlju, u XVI. stoljeću prevode ih i Hanibal Lucić i Petar Hektorović, a tragovi *Metamorfoza* u književnim tekstovima XVI. stoljeća ocrtavaju se ne samo u obradama poput Zlatarićeva ili Karnarutićeva spjeva o Piramu i Tizbi nego i u povezivanju slavujskoga pjeva s metamorfozama sestara u slavuju i lastavicu. Primjerice, Petar Zoranić u svojem

romanu neizravno otkriva da mu je i taj “pritvor” poznat¹, a za njega nije morao saznati od Homera, Ovidija i Vergilija, nego i iz djela talijanskih uzora (Dante, Petrarca, Sannazaro). Fra Ivanovi dvanaesterci svjedoče da je priča o Filomeni živjela u našoj književnosti i u XVII. stoljeću, potom se prenijela u kajkavsku sredinu kao kalendarsko štivo², a javlja se i u usmenoknjiževnoj obradi, što potvrđuje Pavletićev zapis nepotpuna kazivanja starice iz Bakra s konca XIX. stoljeća (v. Pavletić 1894). Na leksičke podudarnosti fra Ivanova teksta i kazivanja Pepe Medanić iz Bakra davno je upozorio I. M. Petrovskij (Petrovskij 1900).

1.3. Autorstvo *Historije od Filomene* nije dokraj razjašnjeno: u izdanjima teksta kao autor navodi se “fra Ivan od Zadra”, ali ne znamo zapravo o kojem je Ivanu riječ. To su ime nosile u XVII. stoljeću četiri osobe iz Zadra koje su bile povezane s književnošću: Ivan Tanzlingher Zanotti, Ivan, Caretić, Jivan Meršić (Pažanin) i fra Ivan od Zadra (v. Mihojević 1994: 392). Stari bibliografski priručnici Kukuljevića i Šafaříka (v. Kukuljević Sakcinski 1860: 182; Šafařík 1865: 168) jednoj osobi (“Ivanu Zadraninu”) pripisuju *Historiju od Filomene* (...) i dva teksta *Skazovanje od čudnovate rati ka je bila pod Maltom te Boj i vazetje od Klisa*. Ta je dva teksta Š. Urlić transkribirao i pokušao atribuirati Ivanu Tanzlingheru Zanottiju, koji se ponekad potpisivao kao Jivan Zadranin (Urlić 1907: 49), a F. Fancev Barni Karnarutiću (Fancev 1937), što su osporavali Petar Kolendić i Dušan Berić (Beric 1956: 32–33). Noviji istraživači radije Ivana Zadranina smatraju redaktorom (priređivačem) *Historije od Filomene*, tekstova o bojevima kod Malte i Klisa te prikazanjskoga teksta *Skazovanje od prislavne Blažene Divice Marije Majke Božje*, a nagađa se da je objavio i zbirku ljubavne lirike *Stara baba* (1699) (v. Švelec 1974: 235; Švelec 1987: 443). Pitanje autorstva ostalo je otvorenim.

1.4. Nisu razriješeni ni problemi u vezi s kronologijom izdanja *Historije od Filomene*. U starijoj i novijoj literaturi te bibliotečnim katalozima spominju se sljedeće godine: 1602, 1650, 1670, 1672, 1702, 1772. Izdanje Bartola Occhija s naslovnicom na kojoj piše godina 1602. zapravo je iz 1702. (na što je davno upozorio Šafařík u svojoj bibliografiji) jer je poznati venecijanski tiskar knjige tiskao tek u prvoj polovini XVIII. stoljeća. U nekim se priručnicima spominje i 1650. (Švelec 1987³; Zečević 1978: 482), ali nigdje ne možemo pronaći primjerak iz te godine. Teško je danas reći jesu li stariji istraživači imali na raspolaganju i to izdanje, ali se podatak o njemu prenosi iz knjige u knjigu. No, je li uopće postojalo? Možda nam može pomoći članak D. Bogdanovića (Bogdanović 1928) u kojem se osvrće na dostupna izdanja u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti te Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici. Ni Bogdanović 1928. godine nije mogao pronaći potpuni primjerak

¹ Na jednom mjestu: “Sa svih stran čujaše ptičice žubereći: tuj bile golubičice gukajući, a suj garličice takoje, ovde slavića na svaka tužeći se, pri njem proňu sardito pribirajući, tamo petelina barčući, simo kolandre pripivajući, onamo gardeliće žubereći, a onde modrokosa slatko romoneći, s razlikimi jinimi, ke – za ne zaduževati se – reći se ne pristoje.” (Zorančić 1988: 206).

² O obradi u kajkavskom kalendaru iz 1786. te o pučkom i usmenom fenomenu toga motiva (v. u: Zečević 1978: 482). Mnogi se fra Ivanovi stihovi podudaraju s kajkavskom obradom u rečenu kalendaru, doduše prevedeni (konvertirani) u kajkavski književni jezik.

³ Uz 1650. autor navodi i 1762. kao godinu jednoga izdanja, ali riječ je očito o tiskarskoj pogreški: 1762. umjesto 1672. (usp. Švelec 1987: 444).

iz 1650. U Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti pronašao je u privezu dva različita izdanja *Filomene*, a čuvaju se i danas u knjižnici Akademije pod signaturom R 251. Prvi je primjerak Occhijeve izdanje iz 1702, s oštećenim rubovima i naslovnicom, ali je tekst očuvan (str. 1–24). Na naslovniči ne možemo pročitati važne podatke jer je donji desni rub otkinut (vidi se: "V BNECICH... Pri Bartolu Occ... Na Riu Schiauonschoi Po...").⁴

Drugi privezani primjerak u knjižnici HAZU nije potpun (od 7. stranice), a na posljednjoj 28. stranici perom je ispisana bilješka: "*Historia od Filomene | hchieri⁵ kraglia Pandiana | a dana na svitlo po | Fra Ivanu od Zadra | reda male Bratia Svetoga | Francisca. Venetia MDCLXXII | apresso Francesco Brogiollo.*" I Bogdanović u spomenutom članku navodi tu bilješku, ali godinu prenosi: MDCL (= 1650) i sumnja u 1650. kao godinu izdanja. Međutim, on nije video izbljedjele rimske brojeve koji se nadovezuju na MDCL (MDCLXXII = 1672). Je li moguće da je zabunu o 1650. godini izazvala bilješka u primjerku s neočuvanim početnim stranicama i naslovnicom? Nepotpuni primjerak samo se na prvi pogled (isti broj i raspored redaka na stranicama) podudara s Brogiollovim otiskom iz 1672. (primjerak postoji u NSK, dobro očuvan), ali uočavamo neke razlike u grafiji.⁶ U bibliografijama Kukuljevića i Šafaříka ne spominje se izdanje iz 1650, ali obojica navode 1672. kao godinu drugoga, a 1670. kao godinu prvoga izdanja *Filomene*. Je li Akademijin nepotpuni primjerak to prvo izdanje iz 1670. koje oni spominju? Moramo ipak reći da je i njihov podatak o prvom izdanju sumnjiv jer ne navode podatke o tiskaru, a danas nijedna naslovница sačuvanih i dostupnih primjeraka ne može potvrditi postojanje toga izdanja. Bogdanović je u svom prilogu zaključio da je najstarije (i vjerojatno prvo) izdanje *Filomene* Brogiollovo iz 1672. Nepotpuni primjerak iz knjižnice HAZU smatrao je mlađim od poznatoga Brogiollova, iako je nepotpuni otisak sličniji Brogiollovu nego Occhijevu.

Na koncu možemo reći da je primjerak Brogiollova izdanja iz 1672. najstariji cjeloviti primjerak koji je danas dostupan. Drugo dostupno i cjelovito izdanje je Occhijeve iz 1702. (s pogrešno otisnutom godinom), a u katalogu NSK spominje se i jedno kasnije izdanje

⁴ Taj se primjerak podudara s dobro očuvanim primjerkom Occhijeva izdanja u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici.

⁵ Nastavak -e imenice *hēi* u Gjd. javlja se u naslovu teksta u svim izdanjima (što je utjecaj glavne promjene imenica ž. r.), a u navedenoj bilješki ta imenica i-vrste ima nastavak -i. Nastavci oblika *kēere* (Gjd.), *materju* (Ijd.) poklapaju se s nastavcima negdašnje r-deklinacije, kojoj su nekoć pripadale imenice *kēi* i *mati*. Stoga, moguća je interpretacija po kojoj bi rečene oblike trebalo smatrati gramatičkim arhaizmima. Isti status ima Vjd. *sinu* (nepotvrđen u našem tekstu) jer ima nastavak negdašnje u-deklinacije, kojoj je pripadala imenica *sin*. Jurišić piše da se Vjd. *sinu* zadržao sve do konca XVII. stoljeća (usp. Jurišić 1944: 143).

⁶ Na primjer, u nepotpunom primjerku na mnogim mjestima bilježi se fonem /ʃ/ znakovima *s – f – ff – fs*, a u primjerku iz 1672. na tim su mjestima uglavnom grafemima *sc* i *fc*. Čini se da je netko pokušao razlikovati fonem /ʃ/ od /s/ koristeći se grafemima *sc* i *fc*, ali to nije dosljedno proveo, pa i u izdanju iz 1672. nalazimo *s – f – ff – fs* za /ʃ/. Međutim, iz tih se zapažanja može samo naslućivati da je nepotpuni primjerak možda starije Brogiollovo izdanje, jer je manje vjerojatno da bi netko namjerno umanjio postignuti stupanj grafijske razlikovnosti u kojem kasnijem izdanju. Nema pouzdanih dokaza za tu tvrdnju, a ne znamo ni koje bi to ranije izdanje bilo. Međutim, kasnije Occhijeve izdanje po rečenoj grafijskoj značajki slijedi nepotpuni Akademijin primjerak.

Filomene iz 1772. (sign. R 1.306).⁷ U analizi teksta oslanjat ćemo se na Brogollovo izdanje iz 1672.

fonem	grafemi	fonem	grafemi
/c/	ç ç c (z)	/l/	gl gli
/č/	ç ç c	/m/	m ~
/č/	ch chi čhi	/ń/	gn gni
/ž/	dgi	/s/	s f ff fs
/f/	f ph	/š/	s f ff fs sc fc
/g/	g gh	/t/	t th
/h/	h ch	/u/	u v
/i/	i ij y	/v/	v u f
/j/	i y g gi ø	/z/	z x f
/k/	c ch k K	/ń/	x z ſ ſ

2. Latinička grafija u izdanju iz 1672.

2.1. Višezačnost i nejednoslovčanost mnogih grafema opća su obilježja dopreporodne hrvatske latiničke grafije unatoč pojedinačnim reformnim pokušajima. Te se značajke mogu uočiti i u grafiji *Filomene* (1672), npr. nema jasnih grafijskih distinkcija između /c/ i /č/, /s/ i /š/ te /z/ i /ž/.⁸ U upotrebi geminiranoga i jednostrukogog /f/ ne nazire se fonološka razlika između /s/ i /š/ kao u nekim dopreporodnih pisaca (npr. J. Baraković), ali se fonem /š/ razlikuje od /s/ ako je označen grafemima *sc* – *fc* (oba fonema mogu biti označena grafemima *s* – *f* – *ff* – *fs*). Ne postoji uvijek jasna razlika između /č/, /k/ i /h/ jer ti fonemi mogu biti markirani grafemom *ch*. Fonem /k/ razlikuje se od ostalih fonema kad je obilježen grafemom *k* (verzalno *K* javlja se i u minuskulnom slogu), a fonem /č/ jedino kad je označen grafemima *chi* ili rijetko *čhi*. Pokazuje se i uobičajena latinička ambivalentnost grafema *u* i *v* (oba za /u/ i /v/), a /v/ je označen i grafemom *f*, pa je taj grafem također dvoznačan jer služi i kao znak za nefrekventno /f/. Za fonem /f/ upotrijebljen je također grafem *ph*, obično u imenu *Filomena*. Sljedeća skupina grafema vezana je uz označivanje /i/, /j/ i /g/. Prvi fonem bilježi se grafemima *i* – *ij* – *y*, a fonem /j/ grafemima *i* – *y* – *g* – *gi* te nultim. Fonem /g/ označen je znakovima *g* ili *gh*. Grafemima *t* i *th* obilježen je fonem /t/. Za /l/ i /ń/ uzimaju se grafemi uobičajeni u hrvatskoj južnoj latiničkoj praksi: *gl* (*gli*) – *gn* (*gni*).

⁷ Izdanje iz 1772. godine nisam uspio pregledati jer je sačuvani primjerak u vrijeme pripremanja ovoga priloga bio na restauraciji.

⁸ Preciznih grafijskih distinkcija nema ni u ranijim zadarskim tekstovima, npr. u Zoranićevim *Planinama* nema grafijske razlike između /c/ i /č/ (usp. Zoranić 1988: 55).

Skupina /gle/ bilježi se pojednostavnjениm grafijskim slijedom *glie*. Na jednom je mjestu fonem /m/ markiran tildom (*zēglie*), što je stari običaj u latiničkoj grafiji.⁹

2.2. Osim zapisa *mlagiahna* (535)¹⁰, *mlagiahan* (542) potvrđen je i zapis *mladgiahne* (307), a grafija *dgi* otvara pitanje o bilježenju fonema /ʒ/ u pisaca zadarsko-šibenskoga kruga s konca XVI. i s početka XVII. stoljeća (npr. Š. Budinić, F. Vrančić, T. Marnavić, J. Baraković), u čijim tekstovima osim spomenute grafije nalazimo i dvoslove *dy*, *dg* (usp. Maretić 1889: 52, 56, 88, 351, 352).¹¹ Nikad se u povijesti hrvatske latinice nije upotrebljavala grafija *dgi* za fonem /j/, a također ne možemo prihvatići da je praslavenska jotacija u bilo kojem slavenskom idiomu zaobišla takve primjere. Grafiju *dgi* možemo tumačiti na dva načina: kao grafem za štokavsku afrikatu /ʒ/ (koje nema u čakavskom jezičnom sustavu), i to sociolingvistički (kao štokavski utjecaj na jezik pisanoga teksta), ili kao pravopisno etimologiziranje, što opet ne rješava problem čitanja zapisa. Kao uvod u rješavanje toga problema mogu poslužiti Budinićevi zapisi u jezično zanimljivoj *Summi nauka hristijanskoga*, i to iz dvaju izdanja objavljenih iste godine cirilicom i latinicom: *takoier* (4b) / *rodien* (5a) / *rožden* (5a) : *TAKOЈЕРЬ* (6a) / *РОДИЕНЬ* (6b) / *РОЖДЕНЬ* (6b) (Budinić 1583/1; Budinić 1583/2). Na temelju tih zapisa može se postaviti pitanje: ako Š. Budinić koncem XVI. stoljeća bilježi crkvenoslavenski refleks /žd/, zašto njegov pisani književni jezik ne bi mogao sadržati i živu štokavsku afrikatu? Štokavski i crkvenoslavenski utjecaj na jezik njegovih tekstova razvidan je i u drugim pojedinostima njegova jezičnostilskoga izbora. Dakle, može se prepostaviti da u Budinićevoj *Summi* supostoje tri različita refleksa praslavenskoga */d'/: čakavski /j/, crkvenoslavenski /žd/, štokavski /ʒ/.

2.3. Nismo posve sigurni treba li svaki grafem *h* tumačiti kao znak za /h/ na mjestu fonema /k/. Te se potvrde mogu tumačiti i kao glasovna projmjena /k/ > /h/ po uspostavljenu pravilu /k/, /g/ + zatvorni suglasnik ili afrikata > /h/ + zatvorni suglasnik ili afrikata (v. Malić 1997: 476, 509). Po tom pravilu možemo objasniti potvrde *nehtar*, *hći*, *h Pandijanu* iz *Filomene*, ali primjer *h mestu* (450) odstupa od rečena pravila, što može biti i slovna pogreška kao i *hamenito* (= kamenito) u 568. stihu u izdanju *Filomene* iz 1702. Karnarutićevi spjevovi pokazuju sljedeće: *h carkvi* (Karnarutić 2002: 254), *h tebi* (isto: 262, 273), *h temu* (isto: 290), *h tvojoj* (isto: 279), ali i *h sebi* (isto: 272, 282), *h smarti* (isto: 301), *h zemlji* (isto: 305).

⁹ U tablici nisu navedeni grafemi koji su vjerojatno tiskarske omaške. Rijetko dolazi *z* za /c/ – zapis *seftrizu* (u ostalim potvrdoma javljaju se navedeni grafemi za /c/). U staroj dalmatinskoj grafiji rijetko susrećemo *z* za taj fonem (grafem *z* za /c/ uobičajen je u dubrovačkoj latiničkoj praksi). Primjerice, u *Redu i zakonu* iz 1345. nalazimo samo jednu potvrdu (usp. tablice u: Malić 1977).

¹⁰ Brojevi u zagradama označuju stih iz kojega navodimo potvrdu.

¹¹ Taj je problem u Barakovićevoj grafiji uočio i razmotrio D. Brozović (v. Brozović 1979: 33).

3. Važnije fonološke i gramatičke značajke

3.1. U *Filomeni* zapažamo tipična čakavska fonološka obilježja, kao što su jaka vokalnost: *va* (28), *ča* (32), *kadi* (210), *mani* (214), *opeta* (457), *vavik* (519) – refleks prednjojičnoga nazala /ɛ/ > /a/ iza palatala /j/ i /č/: *jazik* (317), *poča* (29) – ikavsko-ekavski refleks jata: *lipo* (147), *tesan* (513) – devokalizirano /r/ > /ar/: *karv* (157).

3.2. Tim se značajkama mogu pridružiti i one koje nisu samo čakavske, odnosno koje se podudaraju s rezultatima u nečakavskim hrvatskim idiomima. Primjerice: refleks /ʃ/ > /u/: *dug* (761), *kunući* (231) – */d' / > /j/: *rojen* (720) – završno nastavačno /m/ > /n/: *vrućon* (609), *svakon* (66) – završno /l/: *mogal* (100), *misal* (187) – suglasnička skupina *čl-*: *človičanstvo* (510), *človičanski* (765) – rotacizam: *moreš* (320) – zamjena /žd/ > /ž/: *daž* (567) – prijelaz /k/ > /h/: *h Pandijanu* (5), *hčer* (5), *nehtar* (129), *mehčati* (568), *rehši* (592) – */št' / > /šč/: *šćit* (442) – -čt- > št: *štiti* (404), *poštovati* (644) – neizvršenost sekundarne jotacije: Ijd. *lipostju* (66) – *misal'ju* (372), *divje* (213) – II. palatalizacija u pridjevskim oblicima u množini: *tolici* (423) – prejotacija: *jino* (16) – skupine -jt/-jd- u prezantu i infinitivu prefigiranoga glagola *iti*: *dojti* (43), *pođe* (46) – afereze: *zabrane* (57) – apokope: *čin'* (175) – ispadanje suglasnika ili sloga: inf. *smilova'* (322).

3.3. Međutim, mnogim se navedenim i oprimjerjenim kriterijima opisa mogu pridodati odstupanja koja narušavaju "idealnu" jezičnu sliku. Osim primjera za jaku vokalnost u tekstu nalazimo: *gdi* (333), *meni* (43), *opet* (14), usp. *oboj budi meni* (352) : *oboj budi mani* (356). Kao i u mnogim ranijim hrvatskim tekstovima postoji dubleta *meč* (729) / *mač* (310). Uz frekventno *poča* rijetko se javlja i oblik *poče* (479), a takvi su primjeri dvojnoga refleksa staroga nazala /ɛ/ iza palatala česti i u starijim spomenicima čakavskoga književnoga jezika, npr. u pjesmama *Pariškoga kodeksa* (Malić 1972: 110–113), u Zoranićevim *Planinama* (Vončina 1988: 32), u Budinićevu prepjevu psalama (v. Budinić 2002: 364, 366).

Umjesto ekavskoga refleksa po zakonu Meyer–Jakubinskoga naći ćemo ikavski refleks u leksičkom morfemu: *dilo* (505), *zvizda* (295). Postoje primjeri i za mješovit refleks jata, na primjer, u prefiksnu *pre-*: *predragoga* (535) / *pridragoga* (683). Zanimljive su potvrde u inačicama frazema s različitim refleksom jata u *vér-* i *obět-*: *verom se obećati* (37); *virom obitati* (39).¹²

3.4. Osim dominantne sekvence /ar/ < /ʃ/ postoje potvrde i za sekvencu /er/: *serci* (133), pa se javljaju dublete poput *černima/čarnima*: *S černima očima, bila i rumena* (69) / *Biše bil i rumen s čarnima očima* (544). Dosad se mnogo raspravljalio o devokaliziranom (defonologiziranom) fonemu /ʃ/ u tekstovima starih pisaca hrvatskih.¹³ Nekoć se držalo

¹² Različiti i nedosljedni refleksi jata koje zatječemo u književnim tekstovima ponekad su posljedica piščeva/zapisivačeva izbora ili stilskih intencija autora (usp. Malić 1977: 85; Vončina 1977: 153; Lisac 1979: 58).

¹³ Taj je problem razmotrio J. Vončina (Vončina 1987: 23–30) na temelju uvida u latiničke i glagoljske tekstove te se osvrnuo na stavove uglednih istraživača o tom problemu. Vončina je odbio prihvati Rešetarovu pretpostavku o stranom uzoru za grafiju *ar/er* iznoseći stav kako "za starije hrvatske čakavske pisce treba prihvati da su na mjestu prvobitnoga *r* pisali i izgovarali *ar* (ili *ar/er*)" (str. 28), te polazeći od Hammovih razmatranja iz 1962, isto pretpostavlja za glagoljske tekstove.

da popratni vokali nisu potvrđeni u glagoljičkoj grafiji¹⁴, a stari latinički rukopisi sadrže ne samo *ar* i *er* nego i raznolike grafije, npr. u Žičima svetih otaca: *r, rr, ri, ru, iri, er, ir, ra, ro* (usp. tablice u: Malić 1997: 464–469). Premda dokazi za izgovor sekvenci /ar/ i /er/ nisu čvrsti, uglavnom se prenose u suvremenim transkripcijama starih čakavskih tekstova. Međutim, ne možemo previdjeti rime, npr. *verne*¹⁵ x *serne* (Budinić 2002: 410). Također, ne možemo zanemariti Marulićevu metriku jer je na jednom mjestu u *Juditu* upotrijebio glagolski oblik *rvući* (a ne: *arvući!*), brojeći u njemu dva sloga, što zahtijeva njegov dva naesterac: *naši jih rizaše, oni se ne rvući* (usp. Marulić 1998: 156; v. Moguš 2001: s. v. *arvati se, rvati se*).

3.5. Prijelaz finalnoga nastavačnoga /m/ > /n/ potvrđen je nekoliko puta, npr. u sintagmi *stražon velikom* (377). U mnogim se primjerima ne provodi sekundarna jotacija, ali ona je već prodrla (*yesseglie* 202, *postegnia* 277). Druga palatalizacija u množinskim oblicima pridjeva nije opća pojava, npr. *razlikim* (198). Potvrđeni su palatalizirani i nepalatalizirani suglasnički skupovi: *gl/glj: gledati* (654) / *gljedati* (465) te *kl/klj: prokleta* (270) / *prokljati* (488). U Zoranićevim *Planinama* također nalazimo dubletne ostvaraje: *ugljedat* (Zoranić 2002: 85) / *gledati* (isto: 140), u *Zadarskom lekcionaru* iz XV. stoljeća *prokleti* (Zadar-ski... 1894: 10) / *prokljeti* (isto: 9), a u Žičima svetih otaca, na primjer, potvrđen je pridjev *prokljat* (v. Malić 1997: 504–505). Autor *Filomene* konzervativan je u pogledu promjene *l* > *o* (*misal* 109, *hotil* 90, *pogubil* 287), iako je u XVI. i XVII. stoljeću u zadarskoj sredini iskušano nekoliko mogućnosti u svezi s tom promjenom. Tako u Zoranićevim *Planinama* možemo naći: *bija, služija, užija, želija* (Zoranić 2002: 60), *mogal, jimal, užival, zazival* (isto: 82), *zbudio* (isto: 93), *svionu* (isto: 111), *krilce* (isto: 107), a u *Vili Jurja Barakovića: svilni* (Baraković 2000: 71), *posal, vesel, misal* (isto: 84), *reka, steka* (isto: 95), *bio* (isto: 240).

3.6. U sklonidbi imenica muškoga i srednjega roda izdvaja se Vjd. *pse* (269), uobičajen u starijim hrvatskim tekstovima, Ljd. muškoga roda ima mlađi nastavak -u (*lugu* 292, *grihu* 705, *svitu* 242), a u imenica srednjega roda naći ćemo i starije -i (*mesti* 124, *serci* 133), kadšto dubletu (*serci* 133 / *sarcu* 108). U Ijd. razlikuju se nastavci s obzirom na to je li osnova imenice palatalna (*kraljem* 1, *veseljem* 13, *mačem* 612, *plačem* 188, *slavićem* 748) ili nepalatalna (*tastom* 54, *glasom* 351), a nalazimo i potvrdu za dočetno -m (*milosardjum* 565). U množini imenica m. r. potvrđena je kratka osnova (*gradi* 252, *bozi* 295, *muži* 435), a zanimljive su potvrde za Nmn. s nastavkom -e (*grajane* 23, *dvorane* 24). Taj se stari nastavak NVmn. imenica, koje su se sklanjale po n-deklinaciji, može naći u nekim hrvatskim toponimima (*Neviđane, Petrcane*) i nekim današnjim čakavskim govorima (usp. Finka 1971: 47), ali i u mnogim tekstovima starije hrvatske književnosti. Iz zadarske sredine navedimo dubletne nastavke iz *Vile Slovinke Jurja Barakovića: Gospoda bogata, Zadrani*

¹⁴ V. npr. *Muku Spasitelja našega* u: *Pasije* 1998. Sporadične potvrde postoje za *er* i u *Zakonu vinodolskomu*, npr. *kerstti* (2²⁴), ali *hrvatski* (2³⁰) (usp. Bratulić: 1988). Je li to samo jedan od utjecaja latiničke grafije na kurzivnu glagoljicu XVI. stoljeća, teško je sa sigurnošću potvrditi, ali ne treba ni posve odbaciti mogućnost takva utjecaja jer se prepoznaje u ostalim grafijskim pojedinostima.

¹⁵ Pridjevski oblik (Njd. *veran*).

oholi (Baraković 2000: 78) / *Mnju, stari Rimljane tako se slavlјahu* (isto: 78), a u *Vazetju Sigeta grada Barne Karnarutića: Da brane se naši hrabreni karstjane* (Karnarutić 2002: 252) / *Tuj mnozi pastiri, tu mnozi čobani* (isto: 234). Nastavak -e nalazimo i u tekstovima nastalim izvan zadarskoga područja, na primjer u H. Lucića: *I htì da ga druže očevi* dvorane (Lucić: 1968: 74). U jednom primjeru iz *Filomene* pridjev *jini* dobio je nastavak -e kao i riječ s kojom čini sintagmu: *jine dvorane* (23), nasuprot primjerima u kojima pridjevi i zamjenice zadržavaju nastavak -i: *vernī grajane* (24), *svi dvorane* (642). U Gmn. nastavci su: -ø (*godišt 25, let 384*), -ov (*blagdanov* 434), -i (*muži* 435). Potvrđen je Dmn. *bogom* (229), *ljudem* (288). U Amn. nalazimo nastavak -i (*gradi* 252, *glasli* 774), što je značajka i današnjega jezičnoga stanja zadarskoga područja (usp. Lisac 1999: 71). Zabilježen je i u starijoj hrvatskoj prozi, npr. u *Žicima svetih otaca: na likari* (v. Malić 1997: 522) ili u Karnarutićevu spjevu o Piramu i Tizbi: *svi pismari* (v. Kapetanović 2001: 134). Potvrđen je i nastavak -a imenica sr. r. za Amn. (*selo* 252) te -i u Imn. (*bozi* 122).

U sklonidbi imenica ženskoga roda ističemo Gjd. *hécere* (57), Vjd. *gospoje* (34), očekivane nastavke Ijd. imenica e-vrste (*rukom* 172) i i-vrste (*lipostju* 66, *materju* 562, *karvju* 609).¹⁶ U Gmn. imenice ž. r. e-vrste imaju nulti nastavačni morfem (*suz* 168, *ran* 528, *ruk* 694). U Dmn. nastavak je -am (*pticam* 294, *psicam* 710), a imenica i-vrste *zvir* u Dmn. ima nastavak pod utjecajem glavne promjene ženskoga roda (*zviram* 293). Za Lmn. nekoliko je potvrda s nastavkom -ah (*rukah* 502, *ručicah* 632, *kućah* 745), a za Imn. -ami (*suzami* 84, *tugami* 188, *rukami* 304, *nogami* 305). Potvrđen je nastavak Idv. -ima (*očima* 69, 544, 204). Pridjev uz tu imenicu uvijek ima nastavak dvojine (*čarnima/černima*). Sročni oblici nemaju različite nastavke u Imn. (*gorkimi tugami* 225, *rukami svojimi* 387), kao u nekih pisaca XVI. i XVII. stoljeća: *strašnima vitri* (Marulić 1998: 116), *tmastima kreljutmi* (isto: 99), *vojskama silnimi* (Budinić 2002: 367), *silama tvojimi* (isto: 366), *rukami svojima* (Baraković 2000: 71), *vićnici svojima* (isto: 75).

U Gjd. m. i sr. r. nastavci zamjenica i pridjeva -oga/-ega uvijek imaju dočetno -a (*svojega* 29, *zaloga* 274), a u Djd. uvijek dočetno -u (*svomu* 75, *mому* 273, *njemu* 622, *hudomu* 487). Uobičajeni su stari (čakavski) množinski oblici: Dmn. *nam* (340), Imn. *nami* (174), *njimi* (537). Zamjenica *ja* ima u Djd. dva oblika *mani* (214) / *meni* (43), a potvrđen je i genitivni oblik *česa* (55) zamjenice *ča*.

Dva su pridjevska nastavka u DLjd. ž. r., stariji -i prema nekadašnjoj neodređenoj deklinaciji (Djd. *tolici sramoti* 423; Ljd. *kraljevi kući* 605) i noviji -oj (Djd. *jedinoj sestrici* 383; Ljd. *desnoj ručici* 441). Među uobičajenim komparativima (*blíže* 735, *gore* 527) izdvaja se komparativ pridjeva *drag* (*dražja* 16), ali superlativ: *najdražu* (355). Zanimljiv je superlativ *najskrovito* (604), tvorba naj + pozitiv pridjeva (v. rječnik, s. v. *skrovit*).

3.7. U prvom licu prezenta potvrđeni su oblici sa starijim nastavkom -u (*molju* 38, *venu*, 40, *se boju* 86, *govoru* 155, *budu* 297) i s novijim -m (*molim* 60, *prosim* 61, *pitam* 38, *obitam* 39). Preteritalni glagolski oblici obilno su zastupljeni:

¹⁶ V. bilj. 5.

- a) aorist (*idoh* 82, *ojdoch* 83, *pogubih* 354, *jimih* 355, *napisa* 390, *prostiste* 706, *pogubiste* 707, *govoriše* 126, *živiše* 17)
- b) imperfekt (*plakaše* 106, *govoraše* 117, *uzdihaše* 134, *mišljaše* 427, *jimihote* 708, *hotihote* 709, *gredihu* 434, *hotihu* 435, *naticahu* 633)
- c) perfekt (*učinil jesam* 704, *sam učinil* 702, *san jimir* 699, *si jimir* 490, *nisi jimir* 512, *jest poslala* 238, *je učinila* 374, *smo zašli* 215, *ste umorile* 717, *su dohodili* 146)
- d) pluskvamperfekt (*biše postavil* 398, *biše ostavil* 399, *biše pustilo* 570, *biše jil* 762).

Futur se najčešće tvori prezentom glagola *htiti/hotiti* (kratkim ili punim oblikom) i infinitivom (*ću požgati* 526, *hoću dovesti* 123, *hoću povidati* 240). Pomoći glagol može biti ispred ili iza infinitiva, a završno -i infinitiva ne reducira se kad iza njega slijedi oblik pomoćnoga glagola (*će guvernati* 97, *pođi ću* 289). U jednoj rimi zabilježena su i dva krnja infinitiva u futuru, a otpao je infinitivni nastavak -ti (*će ne smilova'* 322, *će silova'* 323). U trećem licu prezenta pomoćnoga glagola zabilježen je potvrđni/niječni oblik *te* glagola *htiti* u tvorbi futura (*te znati* 506, *ne te tajati* 507), ali i puni oblik (*hote platiti* 505). U tekstu nije potvrđen futur koji se tvori od svršenoga prezenta glagola *biti* i glagolskoga pridjeva radnoga, ali je potvrđen futur od svršenoga prezenta glagola *biti* i infinitiva (*budu želiti* 162, *budem dopeljati* 81, *budeš hotiti* 123, *bude moći* 426, *bude jisti* 764). Primjer slaganja futurskih oblika može biti stih: *Hoću ti ju dovesti kad budeš hotiti* (123). Futurskim oblicima ponekad se pridodaje infinitiv koji dopunjuje značenje futurskoga infinitiva (*ću činiti izpeći* 695, *ne bude hotiti puščati* 99, *ne budu moći zajti* 87).

Dvije su vrste imperativa: jednostavni (*pogledaj* 156, *povij* 34, *učin'* 38, *čuvaj* 177, *pođi* 186, *ne stoj* 217, *požgi* 252, *govori* 335, *budi* 352, *vijmo* 374, *ustanite* 142, *vežite* 142, *potežite* 143) i složeni (*htij pomisliti* 157, *ne htij daržati* 165, *ne htij da želim* 164, *hoti' milost učiniti* 78, *hotij dopeljati* 121, *hotij stvoriti* 61, *hotij pustiti* 62, *hoti' zatarti* 250, *ne hti' praščati* 251). Treće lice jednostavnoga imperativa izražava se na stari način 2. licem (*oboj budi meni* 352), ali za izricanje zapovijedi 3. licu koristi se i čestica *neka* + prezent (*Neka ti Pandijan ter Pronja pomore* 321). Složeni imperativ treba razlikovati od aoristnih oblika glagola *htiti/hotiti* + infinitiv (*ne hti pojti* 210, *ne hti živiti* 776, *hoti ljubiti* 222, *hoti se ubiti* 350). U kondicionalu nisu potvrđeni tipični čakavski oblici pomoćnoga glagola *biti* (*bim... bimo, bite...*), pa osim *bi ne htih dat povesti* (101), *bi htihla dati* (401), *bi hotih puščati* (104), *bi mogal unesti* (100) nalazimo bismo *hodili* (147).

Zastupljeni glagolski prilozi imaju novije nastavke (*živući* 19, *plačuć* 83, *želeći* 83, *želeći* 41, *vapijući* 602; *čuvši* 44, *odpruživši* 196, *rehši* 592, *prijamši* 600). Potvrđena je i dvojnost: *vazam* (195) / *vazamši* (406). Nisu neobične ni pasivne konstrukcije, primjerice: *narešena biše* (66), *biše pokrivena* (68), *silovana biše* (392).

3.8. U *Filomeni* se osobito ističu glagoli nepotpuna značenja koje dopunjaju različiti infinitivi. Na primjer, aoristni oblici glagola *jati* + infinitiv (*ja plakati* 84, *ja kleti* 122, *ja govoriti* 59, *ja se veseliti* 71, *ja vapiti* 246, *ja pitati* 332, *ja pisati* 389, *ja goriti* 418, *jaše rizati* 627, *ja blagovati* 652, *ja derati* 685, *ja teći* 729), aoristni oblici glagola *počati/početi* + infinitiv (*poča moliti* 58, *poča goriti* 74, *poča ljubiti* 181, *poča prititi* 230, *poča psovati*

266, se poča veseliti 312, poča štiti 410, poča razgledati 408, poča kriti 420, poče govoriti 479, poča se gibati 564, poča gledati 654, se poča obzirati 658). Osim tih inkoativnih nije rijetka ni sveza glagola činiti + A + infinitiv (*ne čin' starost moju živiti* 175, *čin' ga dopeljati* 655). Njima možemo pridružiti sintaktičke sveze oblika glagola *dati* s jednom ili više imenica ili s infinitivom (*da tugu ter nevolju* 265, *dati ... žalost* 339, *da razumiti* 349) te sveze glagola *jimiti/jimati* s infinitivom ili imenicom (*jimiše poštovati* 644, *jima jisti* 638, *jima svaršenje* 781). Zanimljive su i dvije potvrde glagola *dopustiti* u svezi s infinitivima *poći*, *izaziti*. U prvoj potvrdi glagol *dopustiti* otvara mjesto objektu u dativu (*dopusti mi poći* 94), a u drugoj izravnom objektu (... *da ju ne dopuste nigdare izaziti* 326–327). Rečeni glagol s rekcijom u akuzativu potvrđen je u pisanim vrelima (s. v. *dopustiti* u AR).

3.9. Rijetke su potvrde posvojne zamjenice *njegov*, a posvojnost za 3. lice najčešće se izražava genitivom ličnih zamjenica. U toj su funkciji ti oblici potvrđeni u pisanoj baštini od najstarijih razdoblja hrvatske jezične povijesti (v. o tome v. Hudeček 1991). Postoji stih u kojem se javlja i posvojna zamjenica *njegov* i genitiv lične zamjenice za 3. lice (*Gljedaj njegov obraz i njega hojen'je* 550). Oblik lične zamjenice može biti u postponiranu (*nesriću gorku nje* 189) ili anteponiranu položaju (*nje veliku lipost* 73), između sročnih oblika (*svite njega zlate* 760) ili samostalno u kontekstualno uključenoj rečenici (... *Filomenu videći glavicu noseći. / Pozna da je njega, sinka jedinoga...* 681–682). Zamjenički je oblik ženskoga roda u posvojnoj funkciji sažet (*nje tkan'je* 401) ili nekontrahiran (*njeje pošten'je* 177). Međutim, oblik *nje* ne dolazi samo u posvojnoj funkciji (*poli nje sijaše* 364), a oblik *njeje* služi samo za izražavanje posvojnosti. Genitiv s prijedlogom *od* također se iskorištava za izražavanje te kategorije (*kraljem od Atene* 1).

3.10. Uz neodređenu zamjenicu (*ništare...*) glagol bi trebao biti uvijek zanijekan (*Jer toga dočkati nigdare ne moguše* 191, ... *Nič se sarce ne boj* 216), ali postoje potvrde i za izostanak dvostrukе negacije (*Tu se one veće nišće obarnuše* 456, *Priko volje nigdar dobro more biti* 504), ali to nije toliko česta pojava kao u zadarskih prethodnika Zoranića i Barakovića te u još nekih južnohrvatskih starih pisaca (Gučetić, Bernardin, Marulić). Ta se značajka uglavnom tumači utjecajem latinskoga jezika (v. Ivšić 1970: 307).

3.11. Potvrđene su i sintaktičke značajke kao što je konstrukcija *od + G* umjesto *o + L* (*Historija od Filomene*), dopuna *od + G* uz glagol govorenja (*da će se od mene vavik govoriti* 519).¹⁷

4. Rječnik

4. U rječniku ne navodimo talijanske lekseme s naslovnicе, a uneseni su toponimi i osobna imena. Rječnički je članak jednostavan: sastoji se od natuknice, odrednice i objašnjenja, koje obično čini jedan ili više leksema suvremenoga hrvatskoga jezika s istim ili

¹⁷ L. Hudeček u prilogu o glagolima govorenja i mišljenja izvodi zaključak da je "u hrvatskome čakavskom književnom jeziku do 17. stoljeća uobičajena dopuna *od + G* uz glagole govorenja" (Hudeček 2001: 109).

približnim semantičkim opsegom kao što je imao natuknička riječ. Natuknice navodimo u citatnim oblicima, a samo iznimno donosimo necitatne oblike (masnim kurzivom, s uputnicom na citatni). Natukničke dublette objašnjavamo pod jednom natuknicom. Gramatičke odrednice dajemo uz svaku natuknicu, a etimološke dolaze iza gramatičkih ako je natuknička riječ posuđenica. Indeksnim brojevima (1, 2) pored natuknica razlikujemo iste oblike (ne samo homonime!). Značenja u objasnjenjem dijelu članka također razdvajamo brojevima (1, 2, 3...). Upozoravamo i na bliskoznačnice/istoznačnice (kratica *usp.*). Iznimno se, također, navodi u zagradama oblik koji pripada pojedinom leksemu, a iza objašnjenja navodimo kadšto frazem ili zanimljivu sintagmu. Ponekad donosimo uz objašnjenje i tekstološki komentar i/ili informaciju s obzirom na podatke iz Akademijina *Rječnika*, a kadšto stih kao ilustraciju.¹⁸

a vez 1. a; **2. i – ah uzv ah – aj uzv aj – ajme uzv ajme – ajmeh uzv ajme – ako vez** ako – **akoprem** vez iako, premda, v. *prem ako – ali vez ili, usp. ili – ambrozija* ž grč jestvina bogova; *Ambrozija, nehtar, ka se daje bogom* (129) – **anj’elski prid** andeoski – **arvati se nesvr** boriti se – **at m tal gesta**; kretnja; *Ku poča moliti zlamen’jem i ati* (400) – **Atena** ž Atena; graf. *Athenu, Athene*

Bak m Bakho, Dioniz – **Bakov prid** Bakhov, Dionizov – **barći nesvr** svetkovati, slaviti; *Dvorkinje posebi, posebi bargoše* (643) – **barun m tal** velikaš – **barzo pril** brzo, *superl* najbarže – **berštran m bršljan**; graf. *berstran*, nije sigurno treba li čitati *berstran* ili *berštran* (u AR obilnije potvrde za *brštran*); *Listjem od berštrana svoj obraz pokriviši* (440) – **bil prid** bijel – **biseran prid** biseran – **biti svr/nesvr** biti – **blagdan m** blagdan – **blago¹ sr** bogatstvo – **blago² uzv** blago (blago meni) – **blagovati nesvr** jesti – **blizu pril** blizu, *komp* bliže – **bližinstvo sr** srodstvo; u AR nepotvrđeno; *Ter tesno bližinstvo koje s tobom ima* (513), usp. *rojen’je 1. – bog/Bog m 1.* mnogobožački bog; **2. kršćanski bog – bojati se nesvr** bojati se – **bok m** bok – **bolizan ž** tuga, žalost, jad – **bolizniv prid** tužan, žalostan, jadan – **brada ž** brada – **bratja ž** zb pripadnici istoga crkvenog reda – **brez/prez prij** bez – **bridak prid** oštar, usp. *ostar* – **buditi nesvr** buditi

celivati nesvr ljubiti, usp. *ljubiti 1. – cić/cića prij* radi; zbog, usp. *zacića*

¹⁸ Neriješenim je ostalo jedno mjesto u transkripciji: *Da gioſchies preneuim, qachiū vçiniti* (530). Nismo ga naprečak rekonstruirali i umjeli u rječnik. Ostale nesigurne potvrde komentiraju se u rječniku.

Kratice: *aor* – aorist – *br* broj – *čest* čestica – *dem* umanjenica – *gl prid trp* glagolski pridjev trpni – *gl pril proš* glagolski prilog prošli – *hip* hipokoristik – *imp* imperativ – *impf* imperfekt – *jd* jednina – *komp* komparativ – *kral* kratica – *m* muški rod imenice (uz necitatne oblike kratica *m* znači samo muški rod) – *mn* množina – *neskl* nesklonjivo – *nesvr* nesvršeni vid glagola – *odr* određeni – *perifr* perifraza – *plt* pluralia tantum – *pres* preneseno značenje – *prez* prezent – *prid* pridjev – *prij* prijedlog – *pril* prilog – *sr* srednji rod imenice (uz necitatne oblike kratica *sr* znači samo srednji rod) – *superl* superlativ – *svr* svršeni vid glagola – *uzv* uzvik – *zam* zamjenica – *zanjek* zanjekani – *zb* zborno – ž ženski rod imenice (uz necitatne oblike kratica ž znači samo ženski rod). U rječniku su iza kratica izostavljene točke, osim *graf.* = grafija, v. = vidi, usp. = usporedi. Zvjezdicom pored natuknice upozoravamo na nepotvrđenost citatnoga oblika.

ča¹ zam što – ča² vez što – čarn/čern prid crn; Biše bil i rumen s čarnima očima (544), S černima očima, bila i rumena (69) – čas m čas, tren – čast ž čast, počast, služba (*lat officium*), usp. služba; Da se učini čast i služba Bakova (437) – čekati nesvr čekati – čern, v. čarn/čern – česa (G), v. ča¹ – često pril često, učestalo – činiti nesvr činiti, raditi (činiti plać = plakati; činiti zlamen’je = pokazivati) – činjen’je sr djelovanje; djelo (zalo činjen’je = zlodjelo) – čist prid čist, neoskrnut (čisto divstvo) – človičanski prid čovječji; Ter gnuš človičanski i jine nečisti (765) – človičanstvo sr čovječnost; Kamo ti bi pamet ali človičanstvo (510) – čuti svr čuti – čuvati nesvr čuvati

da vez 1. da; 2. a, ali, nego; 3. neka – daj čest barem – daleč pril daleko – daleko pril daleko – dali vez ali, nego – dan m dan – danu užv deder – daržati nesvr držati – daržati se nesvr suzdržavati se – dati svr dati (dati na svitlo = objaviti) – davati (*ljd prez daju*) nesvr davati – daž m kša – derati nesvr derati, guliti – deset br deset – desni prid odr desni – dilo sr djelo – dite sr dijete – diti svr reći, kazati – ditič m dječak – ditičak m dem dječačić – divica ž djevojka – divji prid divlji – divstvo sr djevičanstvo – dne (*Ljd*), v. dan – do prij do – dobar prid dobar (dobre volje = rado, usp. volja) – dobro¹ pril dobro – dobro² sr dobro, dobrobit – dočim vez dočim, dok – dočkati svr dočekati; malobrojne potvrde u AR za taj oblik (Marulić, Lucić, Marnavić, Kavanjin); Jer toga dočkati nigdare ne mnjaše (191) – dohoditi nesvr dolaziti – dojti svr doći – dokle pril dok – doli pril dolje – doma pril doma, kod kuće – donesti svr donijeti – dopeljati svr dovesti – dopustiti (+ D, A) svr dopustiti; Reče: Gospodine, dopusti mi pojti (94); Ter jim zapovida da ju ne dopuste / Nigdare izjati iz pustinje puste (326–327) – doseći svr doseći, dosegnuti – dosele pril dosad – dospitak m svršetak, kraj, usp. konac, svarha, svaršen’je – dostojan prid dostojan – dotle pril dotle, dotad – dovesti svr dovesti (životom dovesti = dovesti koga živa), usp. dopeljati – dovolje pril dovoljno – dozvati svr dozvati – drag prid 1. drag, mio; 2. skupocjen (drago kamen’je); komp dražji; superl najdraži – drago pril drago, milo, ljubazno – dresel prid tužan, žalostan, usp. tužan, žalostan, željan – drinopolski prid drinopoljski; graf. xdrinopolsche, ali oblici ždrinopoljski/zdrinopolski nisu potvrđeni u AR; inicijalna skupina ždr- moguća je u hrvatskom jeziku, ali u ovom primjeru vjerojatno je riječ o tiskarskoj pogreški – droban prid sitan – drugi prid drugi, ini, neki, usp. jini – dug prid dug – dugu pril dugu – duh m duh (duh zali / hudi / nečisti / prokljati = perifr pren vrag); Diše: Duše zali, hudi ter nečisti (232), O, duše nečisti, zali ter prokljati (488) – durati nesvr tal trajati; Dočim svit ter ljudi budu s njim durati (591) – duša ž duša (duša paklena / prokleta) – dušica ž dem dušica – dva br dva – dvi (ž), v. dva – dvornji prid odr udvoran, ljubazan; Z dvornjim poklonjen’jem Tereja pozdravi (70) – dvoran(in) (NmN dvorane) m dvoranin, sluga; Zato svi dvorane osebi jidoše (642) – dvorkinja ž sluškinja

fazan m fazan; Fazanom stvoriše željnoga kraljića (766) – Filomena/Filumena ž osobno ime, Filomena ili Filomela; oblik Filumena javlja se i u usmenoknjževnom tekstu iz Bakra (v. Pavletić 1894); u zapisima toga imena javlja se grafem ph za /f/ – fra krat neskl dodatak imenu pripadnika franjevačkoga reda – Frančisko, sveti m, prid Franjo Asiški

(1181–1226), talijanski vjerski reformator i pjesnik; osnovao franjevački red – **frižak** prid njem svjež; *I jošće iz glave friška kary teciše* (673) – **funestra** ž tal prozor; *Tisućkrat pogljeda k funestri u staklo* (136)

gadelina ž zmija; *Ka li gadelina tuko jadovita* (497) – **galija** ž tal brod na vesla; *Ter eo, čuvši toj, galije pripravi* (44) – **ganuti** svr pomaknuti; *Ni oči ni obraz na stranu ne ganu* (614) – **garlo sr** vrat; *Za garlo rukami obujamši reče* (559) – **gdi¹** pril gdje, v. **kadi¹** – **gdi²** vez gdje, v. **kadi²** – **gibati se nesvr** micati se – **gizdam** prid gizdam, dotjeran – **gladan** prid gladan – **glas m** 1. glas; 2. (mn glasi) vijest – **glava** ž glava – **glavica** ž dem glavica – **gledati/glijedati nesvr** gledati – **gnus m** izmet – **goditi** pril god – **godište sr** godina – **gorak** prid gorak, jadan – **gorčina** ž gorčina, jad – **gore (komp)**, v. **zlo** – **gori pril** gore – **goriti** nesvr pren izgarati; *Cić tuke liposti on poča goriti* (74) – **gorko** pril gorko; *superl najgorčije* – **gospodin m** 1. gospodar; *Poča gospodina svojega moliti* (29); 2. uglednik; *Prija ga s poštenjem kako gospodina* (50) – **gospoja** (*Vjd gospoje*) ž gospodarica – **gospostvo** sr gospodstvo, vlast; *Jer mi je u rukah gospostvo i stan'je* (502) – **govoren'je** sr govor, govorenje, pripovijedanje – **govoriti** nesvr govoriti, usp. *povidati, praviti* – **grad m** grad – **grajan(in)** (*Nmn* grajane) m građanin – **gresti** nesvr ići – **grih m** griješ – **gusar m** gusar, razbojnički; *Ki li nemilosrđu toliko je gusar* (495) – **guvernati** nesvr tal njegovati; *Tko će moju starost dotele guvernati?* (97)

h, v. *k/h* – **hajati** nesvr mariti, voditi brigu – **héci** ž kći – **hércera** ž kćerka – **hércica** dem hip kćerkica – **hinben** prid prijetvoran, lažljiv – **hinbeno** pril prijetvorno, lažljivo – **hip m** tren, trenutak – **historija/istorija** ž priča, pripovijest – **hitati se nesvr** hvatati se; *Rukami za garlo majci se hitaše* (607) – **Hitis m** osobno ime, Proknin i Terejev sin; *grč 'Ituč* – **hititi** svr baciti; *Ter ju kralju na stol tjah prid obraz hiti* (675) – **hoditi** nesvr ići – **hojen'je** sr hod, hodanje – **hotiti** nesvr htjeti, željeti, v. *htiti* – **hrana** ž hrana – **htiti** nesvr htjeti, željeti, v. *hotiti* – **hud** prid zao, opak, usp. *hudoban* – **hudo** pril opako, usp. *hudobno* – **hudoba** ž opačina, zločina, usp. *zloča* – **hudoban** prid zao, opak, usp. *hud* – **hudobno** pril opako, usp. *hudo* – **hvala** ž hvala, zahvala

i vez 1. i, te; 2. a – **ili** vez ili, usp. *ali* – **imati** v. *jimati/imati*, usp. *jimiti* – **ime**, v. *jime/ime* – **ispeći/izpeći** svr ispeći – **ispuniti/izpuniti** svr ispuniti, ostvariti – **istorija**, v. *historija/istorija* – **iti/jiti** nesvr ići; neobična prejotacija glagola *iti* (graf. *gide*); *Jere kada simo k vam ja sada idoh* (82), *Zato u pustinju jide pribivati* (753) – **Ivan m** osobno ime – **iz/z²** prij iz – **izajti** svr izaći, usp. *izlisti, izteći* – **izhiniti** svr obmanuti – **izlisti** svr izaći, usp. *izajti, izteći* – **izpeći**, v. *ispeći/izpeći* – **izpuniti**, v. *ispuniti/izpuniti* – **izteći** svr izaći, usp. *izajti, izlisti* – **izvući** svr izvući

ja¹ zam ja – **ja²** (3jd aor), v. *jati* – **jadovit** prid 1. otrovan; 2. jadan, nesretan – **jadro** sr jedro – **janje** sr janje – **jati** svr 1. početi; *Kralja, otca svoga, ter ga ja moliti* (89); *Jaše ga rizati od kosti do kosti* (627); 2. uhvatiti, zgrabiti; *Glavicu odriza za vlas ju jamši* (625)

– **jazik** *m* jezik; *Jazik urizati pak oči zneti van* (529) – **jedan¹** *br* jedan – **jedan²** *prid* neki – **jedini** *prid* jedini, sam – **jednoč** *pril* jednom – **jednokrat** *pril* jedanput – **jeđva** *pril* jedva – **jejina** ž sova; javlja se u zapisu *Chalie gina*, a prihvatljivo je segmentiranje *ka li jejina*; *Ka li gadelina tuko jadovita, / Ka li jejina sad ka jima saznanje* (497–498) – **jelin** *m* jelen – **jer/jere** vez jer, budući da, usp. *zač², jerbo – jerbo* vez jer, budući da, usp. *jer/jere, zač², začbo – jid* *m* 1. jed, ljutnja; 2. pren otrov – **jidovit** *prid* jadan, nesretan, usp. *jadovit* 2. – **jin-man’je sr** imanje – **jimati/imati** *nesvr* imati; na jednom mjestu graf. *ima* (513); usp. *jimiti – jimiti* *nesvr* imati, usp. *jimati/imati – jime/ime sr* ime; osim grafije *gime = jime* postoji zapis *yme* (337, 657), a nije sigurno treba li ga čitati *ime* ili *jime* jer je u tekstu potvrđeno y za /i/ i /j/ te slijed /ij/ i /ji/ – **jinako** *pril* drukčije – **jini** *prid* ostali, drugi, usp. *drugi – jino pril* ostalo, drugo – **jiskati** *nesvr* iskati, tražiti – **jisti** *nesvr* jesti – **jistin** *prid* istinit – **jistina** ž istina – **jisto** *pril* isto, upravo tako, jednako kao – **jiti**, v. *itil/jiti – jizbina* ž jestvina, jelo – **jos/jošće** *pril* još – **jur/jure** *pril* 1. već; *Toliko da jih jur mogase doseći* (736), v. *jurve*; 2. još; *Ter njim verže o tla, pravi, reče jure* (319) – **jurve** *pril* već, v. *jur/jure* 1.

k/h prij k – ka (ž), v. *ki¹, ki³ – kad/kada* vez kad, kada – **kadi¹** *pril* gdje, v. *gdi¹ – kadi²* vez gdje, v. *gdi²* – **kako¹** *pril* 1. kao, kao što, poput; 2. kako – **kako²** vez 1. kao, kao što, poput; 2. kako – **kamenit** *prid* pren tvrd kao kamen, okrutan (kamenito sarce) – **kamen’je sr** kamenje (drago kamen’je) – **kamo** *pril* 1. kamo; *Kamo si noćaska pres mene hodila?* (651); 2. gdje; *Kamo ti bi pamet ali človičanstvo* (510) – **karv** ž krv – **karvav** *prid* krvav – **ki¹** zam koji – **ki²** zam tko, v. *tko/ko¹; Ki li nemilostju toliko je gusar* (495) – **ki³** vez koji, v. koji – **kinuti** *svr* pren ugristi, ujesti; graf. *Gine*, tiskarska pogreška; *Kine obraz an’jelski očima zoreći* (204) – **klasti** *svr/nesvr* staviti, postaviti; stavljati, metati – **klati** *nesvr* klati – **kleti** *nesvr* proklinjati, bacati kletvu – **kleti se** *nesvr* kleti se, tvrditi da je što istina zazivajući koga ili što – **kljun** *m* kljun – **ko¹**, v. *tko/ko*, usp. *ki² – ko² (sr)*, v. *ki¹, ki³ – koji* vez koji, v. *ki³ – koliko* *pril* koliko – **komora** ž grč soba, prostorija; *Ni k njim u komoru nigdor ne ulisti* (639) – **kon** (= kom, kojom), v. *ki¹ – konac* *m* konac, svršetak, kraj, usp. *dospitak, svarha, svaršen’je – konj* *m* konj – **konjski** *prid* konjski – **koporiti** *nesvr* koprcati se, tresti se; *Onako u karvi jur vas koporući* (618) – **kost** ž kost – **košuta** ž košuta – **koža** ž koža – **kraj** *m* kopno; *Tako on čas na kraj tudje uzidoše* (207) – **kralj** *m* kralj – **kraljestvo sr** kraljevstvo; *Ter moje kraljestvo vesel’jem daržati* (721) – **kraljev** *prid* koji pripada kralju – **kraljevati** *nesvr* kraljevati, vladati – **kraljica** ž kraljica – **kraljić** *m* kraljević – **kratak** *prid* kratak – **krilo sr** krilo, skut – **kriti** *nesvr* kriti, skrivati – **kriv** *prid* kriv – **krivina/krivinja** ž krivica, nepravda – **krosna** *sr mn* tkalački stan, razboj; *Tako i postavi krosna tanke svile* (388) – **krudel** *prid tal* nemio, okrutan; *Ni sarce krudelo kad mu poda ranu* (615) – **kruna** ž kruna – **krunica** ž dem krunica – **kruto** *pril* snažno, čvrsto, jako – **kuća** ž kuća – **kućica** ž dem kućica – **kud/kude** *pril* kuda – **kuhati** *nesvr* kuhati – **kuntent** *prid tal* zadovoljan, veselo; *Jer sam tomu kuntent i vesel dovolje* (8), usp. *vesel – kus* *m* komad

l’, v. li¹/l’ – lantući *prid* laneći (?); graf. *lanthuchie*; pridjev nije potvrđen u AR; u Mareticevom prijevodu Ovidijevih *Metamorfoza* na tom mjestu u tekstu стоји pridjev *jelenji*;

U livoj biše šćit od kože lantuće (442) – **lastovica** ž lastavica – **latiti** svr uhvatiti, primiti – **leto/lito sr** godina – **letiti nesvr** letjeti – **ležati nesvr** ležati – **li¹/l’ čest li** – **li² pril** stalno, neprestano; *Li majku zoviše željno dite mrući* (619) – **lin** prid lijen – **lip** prid lijep – **lipost** ž ljepota – **list m** pismo – **listje sr** lišće – **listo pril** samo – **lišće sr** obraz – **lito, v. letolito** – **livl priod odr** lijevi – **luč ž** luč, rasvjetna baklja – **lug m** lug, gaj, šumica

ljubav ž ljubav – **ljubiti nesvr** 1. ljubiti, usp. celovati; 2. oblubljivati; 3. voljeti – **ljubljen prid** voljen – **ljubljeno pril** ljubazno, srdačno – **ljudi m mn** ljudi – **ljut prid** srdit; *Ne žene, da psice, ljute, nepodobne!* (691)

ma (ž), v. **moy** – **mač/meč m** mač – **majka** ž majka – **mal prid** malen (mala bratja = franjevcji) – **malo pril** malo, komp manje – **manen prid** mahnit, lud; graf. *manem*, tiskarska pogreška – **mani** (D), v. **ja¹** – **martav prid** mrtav – **mati** ž mati, usp. **majka – meč**, v. **mač/meč – mečan prid** navadan – **med prij** među, v. **mej/meju – meden prid** pren sladak, usp. **sladak – mehčati nesvr** mekšati – **mej/meju prij** među, v. **med – meso sr** meso – **mesto/misto¹ sr** mjesto – **mi zam mi – micati nesvr** micati, pomicati – **mil prid** mio, drag – **milo pril** milo, drago – **milosardje sr** milosrđe – **milost ž** milost – **minuti svr** minuti, proći – **misal ž** misao – **misiliti nesvr/svr** 1. misliti, razmišljati; *I tako misleći, odluci mučati* (424); 2. smišljati; *Misleći osvetu ku će učiniti* (421); 3. zamisliti; *Misli pak sramotu ča je jošće gore* (579) – **misto¹, v. mesto/misto¹ – misto² prij** umjesto; *Ti ćeš misto oca podnesti pokoru* (554) – **mišljen’je sr** mišljenje; zamisao – **mladost ž** mladost – **mlađahan/mlajahan prid dem** mlađahan – **mlatiti nesvr** mlatiti, udarati – **mniti nesvr** misliti – **mnogi prid odr mnogi, brojni – mnogo pril** mnogo, puno, jako – **moć ž** moć – **moći nesvr** moći – **močno pril** jako, snažno – **moy zam moy – moliti nesvr** moliti, usp. prositi – **moljen’je sr** moljenje, molba – **more (3jd prez), moreš (2jd prez), v. moći – mornar m** mornar – **mriti nesvr** mrijeti, umirati – **mučiti nesvr** mučiti – **mučati nesvr** šutjeti – **muka ž** muka – **muž m** suprug.

na prij na – naarmati svr pripremiti, pripraviti, opremiti; tvorbeno zanimljiv primjer (hrv. prefiks *na* + posuđenica *iz lat*) u stihu: *Tereo naarma galije i navi* (9); usp. stih: *Tereo, čuvši toj, galije pripravi* (44) – **nad prij nad** – **naglost ž** sila, žestina; *Ke li ti naglosti paklene dojdoše* (508) – **najbarže (superl)**, v. **barzo – najdraži (superl)**, v. **drag – najgorčije (superl)**, v. **gorko – najgore (superl)**, v. **zlo – najgori (superl)**, v. **zal – najpri pril** najprije, isprva – **najskrovit (superl)**, v. **skrovit – najti svr** naći – **najtužnije, v. tužno – najveć/najveće pril** ponavljiviše, iznad svega – **najverniji (superl)**, v. **veran – naklanjati nesvr** priklanjati, pružati (vrat) – **nakon pril** nakon – **napisati svr** napisati – **napokon pril** napokon, na koncu – **napokonji prid odr** posljednji; *Ter napokonju rič ku sasvim ne zusti* (620) – **naprav pril** pravo, upravo, kako treba – **napraviti svr** napraviti – **naprid pril** dalje; *I tako već naprid ne ćeš govoriti* (556) – **napuno pril** potpuno, sasvim – **narestiti svr** ukrasiti – **narešen (gl prid trp)**, v. **naresiti – naručiti svr** predati, izručiti; *Drago pozdravljen’je on Pronji narući* (178) – **naružen prid** nagrđen, unakažen – **naš zam naš – naticati nesvr** naticati, nabadati – **nato pril** nato – **nav ž lat** brod – **nazad/nazada pril 1.**

straga, odostraga; iza; 2. natrag, onamo odakle se pošlo – **ne čest** ne – **nebo** (*mn* nebesa) *sr* nebo – **nebog** *prid* jadan, bijedan, nevoljan, ubog – **nečist**¹ *prid* nečist, zao, pokvaren, grešan – **nečist**² ž nečistoća, prljavština – **neg/nego** vez nego, v. *ner* – **nehtar** *m* nektar; graf. *vehtar*, tiskarska omaška – **neka**¹ vez neka, da, kako – **neka**² *čest* neka – **nemil** *prid* nemio, nedrag – **nemilost** ž nemilost, okrutnost – **nemoć** ž bolest – **nepodoban** *prid* nedoličan – **nepošten** *prid* nepošten, nečastan – **ner** vez nego, v. *neg/nego* – **nesmeran** *prid* neizmjeran, golem – **nesrića** ž nesreća, usp. *rasap, nevolja* – **nevernik** *m* nevjernik, usp. *patarin, poganin – nevolja ž nevolja, nesreća, zlo, usp. *rasap, nevolja – ni*¹ vez ni, niti – **ni**² (*3jd zanijek prez*), v. *biti – nič zam* 1. ništa; *Tereo njoj reče: Nič se sarce ne boj* (216); 2. nešto; *Nič jaše kuhati, nič peći vargoše* (631) – **nigdar/nigdare** *pril* 1. nikada; *Toliko da nigdar ne jima pokoj* (27); 2. ikada (*nigdar umjesto igdar*) *Ojmeh, gdi će se to nigdar verovati* (712) – **nigdir** *pril* nigdje – **nigdor** *zam* nitko, v. *nitko/nitkor – nijedan* *prid* nikakav (po nijedan put = ni na kakav način, nikako) – **nikud/nikude** *pril* 1. nekuda; *Ter poča nikude van puta peljati* (209); 2. negdje; *Mi smo nikud zašli, mi smo puta vani* (215) – **nimiti** nesvr nemati; *Zato ona sumnje nijedne nimiše* (403) – **nišće zam** ništa, v. *ništare – ništare zam* ništa, v. *nišće – nitko/nitkor zam* nitko, v. *nigdor – 'no* (sr), v. *on*² – **noć** ž noć – **noćaska** *pril* noćas – **noga** ž noga – **nositi** nesvr nositi, donositi – **nož** *m* nož – **'nu** (*Ajd ž*), v. *on*² – **nudititi** nesvr nuditi – **nujaše** (*3jd impf*), v. *nudititi**

njeje (*Gjd ž*), v. *on*¹ – **njegov** *zam* njegov

o¹ *prij o – o*² *uzv o – obarnuti* (*se*) *svr* obrnuti, okrenuti (*se*) – **obazriti** *se svr* osvrnuti *se* – **oba** *br* oba, usp. *obadva – obadva* *br* obadva, usp. *oba – obećati* (*se*) *svr* obećati, dati riječ, jamčiti, obvezati se, zakleti se (obećati se verom = zakleti se), usp. *obitati – obe* (*ž*), v. *oba – obećan'je sr* obećanje – **obi** (*ž*), v. *oba – obidvi* (*ž*), *obidvih* (*ž*), v. *obadva – obitati svr* obećati (obitati virom), usp. *obećati* (*se*) – **obnoć** *pril* noću – **oboj** *uzv* jao – **obraz** *m* obraz, lice, usp. *lišće – obujati* nesvr obuhvaćati – **obviti** *svr* oviti – **obzirati** *se* nesvr osvrtati se – **oči** ž *mn* oči – **očit** *prid* očit, vidljiv, poznat – **od** *prij od – oddana* (*gl* *prid trp ž*), v. *oddati – oddati svr* udati – **odgovoriti** *svr* odgovoriti – odića ž odjeća – **oditi** *svr* odjeti, odjenuti – **odkriti** *svr* otkriti – **odlučiti** *svr* odlučiti – **odpraviti** *svr* otpoviti, otpremiti – **odpraviti** *se svr* uputiti se – **odpružiti** *svr* spustiti – **odrizati** *svr* odrezati – **organj** *m* organj, vatra – **oh** *uzv oh – ojti svr* ostaviti, napustiti – *ojmeh* *uzv* ajme – **okol** *pril* oko, okolo – **on**¹ *zam* on – **on**² *zam* onaj, v. *oni*² – **onako** *pril* onako – **onamo** *pril* onamo – **onda** *pril* onda – **oni**¹ *zam* v. *on*¹ – **oni**² *zam* onaj, v. *on*² – **onude** *pril* onuda – **opet/opeta** *pril* opet – **opraviti** (*se*) *svr* odjenuti (*se*), spremiti (*se*) – **osebi** *pril* odjelito, za sebe, usp. *posebi – oskubsti* *svr* očupati, iščupati – **ostar** *prid* oštar, usp. *bridak – ostat* *svr* ostati – **ostaviti** *svr* ostaviti, napustiti – **ostaviti se svr okaniti se – **osveta** ž osveta – *otac* (*Gjd otca/oca*) *m* otac – **otajan** *prid* tajan, skriven – **otiti** *svr* otici – **ov** *zam* ovaj – **ovako** *pril* ovako – **ovdi** *pril* ovdje**

pak¹ vez pa – **pak**² *pril* potom – **paklen** *prid* 1. paklen; *Ke li ti naglosti paklene dojdoše*

(508); **2.** vražji; *Ča ste učinile, o duše paklene* (692) – **pamet** m 1. razum, um, usp. *razum*; *Upamet i sarce tvoje još takoše?* (509); **2.** svijest; *Filomena* zbudi svoju tanku pamet (385) – **Pandijan** m osobno ime – **pas** m pas – **pasti** svr pasti – **pastirski** prid pastirski – **patarin** m lat nevjernik, usp. *nevernik, poganin* – **pečen** prid ispečen; *Sinka jedinoga pečena jidiše* (653) – **peći** nesvr peći – **peljati** nesvr voditi – **perje** sr perje – **pet** br pet – **petelin** m pijetao; u AR navedeno je malo potvrda – **pisati** nesvr pisati – **pismo** sr pismo, poruka, usp. *list* – **pišice** pril pješice – **pitati** nesvr pitati; tražiti – **piti** nesvr piti – **plač** m plač – **plakati** nesvr plakati – **plačan** prid plačan, uplakan – **plača** ž plača, nagrada – **platiti** svr platiti – **platiti se** svr naplatiti se; *Hoteć se tada njim za žalost platiti* (595) – **plemenit** prid plemenit – **plemenito** pril plemenito – **pljuvati** nesvr pljuvati – **po** prij po – **počati**/ **početi** svr početi – **počinjati** nesvr počinjati – **podati** svr dati (podati za ženu, podati na znan'je, podati plaću) – **podnesti** svr podnijeti – **podoban** prid sličan; *Aj, kako s'podoban k Tereju hudomu* (548) – **podobno** pril dolično (biti podobno = dolikovati); *Sve ču t'učiniti ča bude podobno!* (33); – **podruti** svr izvući, potegnuti, izvaditi; *Pak podri bridak mački sobom jimiše* (310) – **podvignuti** svr podići – **poganin** m lat nevjernik, usp. *nevernik, patarin – pogarditi* svr 1. nagrditi, unakaziti; *Sasvim pogarditi veliku nje lipost* (493); **2.** uvrijediti; *A on me pogardi i oca još moga* (584) – **pogarjen**'je sr unakaženje – **pogarjen** prid nagrđen, unakažen – **poglavit** prid glavni, vrhovni – **pogljetati** svr pogledati, usp. *pozriti – pogubiti* svr 1. ubiti; *Zač mi jedinoga sinka pogubiste* (707); **2.** uništiti; *Ner si moje divstvo sramotno pogubil* (287); **3.** izgubiti; *A sad sam veselje ko godi sam jimir, / Sinko moj pridragi, s tobom san pogubil* (722–723) (pogubiti glavu = umrijeti, poginuti) – **pohoditi** nesvr posjetiti – **poći** svr poći – **pokle** vez budući da, jer – **poklonjen**'je sr naklon – **pokoj** m pokoj, mir – **pokora** ž pokora – **pokriven** (gl prid trp), v. *pokriti* – **pokriti** svr pokriti, prekriti – **polača** ž palača – **poletiti** svr poletjeti – **pol** m polovica, dio; *Svite okol sebe razdri na dva poli* (686) – **poli** prij pokraj, uz – **politi** svr politi – **polivati** nesvr polijevati – **poljubiti** svr poljubiti – **pomilovati** svr poštovati, smilovati se – **pominati** nesvr spominjati – **pominjak** m spomen – **pomisliti** svr pomisliti – **pomnjiti** nesvr mariti – **pomoć** ž pomoć – **pomoći** svr pomoći – **pomore** (3jd prez), v. *pomoći* – **ponemoći** svr onemoćati, oboljeti, usp. *razboliti* se – **ponemore** (3jd prez), v. *ponemoći* – **ponesti** svr ponijeti – **popasti** svr uhvatiti – **poroditi** svr poroditi, roditi – **posebi** pril odjelito, zasebno, usp. *osebi* – **poslati** svr poslati – **postaviti** svr postaviti, staviti (postaviti jime = nazvati, imenovati) – **pošten** prid pošten – **pošten**'je/poštenje sr poštenje, čast – **poštovati** nesvr poštovati – **poteći** svr preplaviti *Hudomu Tereju jid sarce poteće* (301) – **potezati** nesvr povlačiti – **povarnuti** se svr vratiti se – **povesti** svr povesti – **povidati** nesvr govoriti, kazati, usp. *govoriti, praviti* – **poviditi** svr ispričati – **povij** (2jd imp), v. *poviditi* – **pozdraviti** svr pozdraviti – **pozdraviti** se svr pozdraviti se, oprostiti se – **pozdravljen**'je sr pozdrav – **poznati** svr uvidjeti, spoznati, prepoznati – **pozor** m pogled; samo jedna potvrda u tekstu, prati je nesigurnost u tumačenju zapisa i značenja; graf. *profosor*; moguće je također leksičko značenje 'lice' i 'obljeće'; *Glijedaj njegov pozor, glijedaj govoren'je* (551) – **pozriti** svr pogledati, usp. *pogljetati* – **požgati** svr spaliti – **poživiti** nesvr poživjeti – **praščati** nesvr praštati – **pravi** prid odr pravi, istinski (prava sestra) – **praviti** svr/nesvr 1. reći, kazati; **2.**

govoriti, kazivati, usp. *gororiti*, *povidati* – **pravo** *pril* ravno, izravno – **predrag/pridrag** *prid* vrlo drag, mio, usp. *premil* – **prehiniti** *svr* prevariti, usp. *shiniti* – **preko/priko** *prij* preko (priko/preko volje = silom, usp. *volja*) – **prem** *ako* vez premda, iako, v. *akoprem* – **premil** *prid* **predrag**, usp. *predrag/pridrag* – **preneveran** *prid* nevjeran u najvećoj mogućoj mjeri; graf. *prenescerni* (tiskarska omaška) – **pretužan** *prid* vrlo tužan – **prez**, v. *brez/prez* – **pri** *pril* prije – **pribivati** *nesvr* prebivati, boraviti – **pričen'je sr** prijetnje, zastrašivanje – **prid/prida** *prij* pred, ispred – **pridrag**, v. *predrag/pridrag* – **pridrago** *pril* usrdno, ljubazno – **prihud** *prid* zao, vrlo opak, usp. *prizal* – **prija** *pril* prije, usp. *pri* – **prijati** *svr* 1. primiti (usp. *primiti*); 2. sklopiti (ruke); *Kralj prija kraljicu veselo i drago* (15); *Ditićak vapijaše prijamši rućice* (600) – **prijimati** *nesvr* primati, prihvati – **priko**, v. *preko/priko* – **priletit** *svr* doletjeti – **prilika** ž slika – **prilip** *prid* prelijep, prekrasan – **primiti** *svr* primiti, usp. *prijati* – **priprava** ž priprava (o jelu) – **pripraviti** *svr* pripraviti, pripremiti – **priseći** *svr* prisegnuti – **prisnažno** *pril* vrlo snažno, brzo; *Da one obidvi prisnažno tecihu* (732) – **pristati** *svr* prestati – **pristupiti** *svr* pristupiti, prići – **priteći** *svr* doći žurno, dotrčati – **priti** *svr* prići, doći – **pritisnuti** *svr* pritisnuti – **prititi** *nesvr* prijetiti – **privezati** *svr* privezati, svezati – **privući** *svr* privući, dovući – **prizal** *prid* veoma zao, opak, usp. *prihud* – **prizločudno** *pril* veoma zločesto, pakosno – **procip m** otvor (procip učiniti = otvoriti usta) – **proklet/prokljat** *prid* proklet; *O, zale, nečiste, proklete hudebe* (690); *O, duše nečisti, zali ter prokljati* (488) – **proliti** *svr* proliti – **prolivati** *nesvr* prolijevati (suze prolivati = plakati) – **Pronja/Pronje** ž osobno ime (Progne, Prokna); nismo posve sigurni u ispravnost čitanja toga imena, u jednoj rimi *Progne x iedine*, a ta bi rima bila pravilnija kad bismo ime čitali *Projna* (v. *Brojna* u zapisu usmenoknjiževne obrade: Pavletić 1894) – **Pronjin** *prid* Pronjin, Proknin – **proplakati** *svr* proplakati, zaplakati – **prositi** *nesvr* 1. prositi; *Proseći moliti još mnogo umično* (103); 2. moliti; *Hotij mi stvoriti ča te sada prosim* (61), usp. *moliti* – **prostiti** *svr* oprostiti – **proštiti** *svr* pročitati – **prudan** *prid* koristan – **pruditi** *nesvr* koristiti, usp. *rabit* – **psica** ž pren opaka žena; *Tad mati, ne mati, psica, veruj mani* (610) – **psost** ž pogrdna riječ, psovka – **psovati** *nesvr* psovati, grditi – **ptica** ž ptica – **pučina** ž pučina, otvoreno more – **puls m lat** zapešće; nesigurno, graf. *pussi*, u AR mlađe potvrde; *Još mu se gibahu u ručicah pulsi* (632) – **pust** *prid* pust – **pustinja** ž pustinja, pustina; *I kako u pustinji žalosna živiše* (393) – **pustiti** *svr* pustiti, otpustiti – **puščati** *svr/nesvr* 1. pustiti; *Zato Filomenu hoti'mi puščati* (80); 2. puščati; *Živu me ne pušćaj, čin' da me pogubiš* (299) – **put¹ m** 1. put, staza; 2. putovanje; 3. način (po ki / svaki / nijedan / taj put) – **put²** ž tijelo (ljudsko); *Nisam li ja meso i karv i put tvoja* (234)

rabit *nesvr* koristiti, usp. *pruditi*; *Ajme, ča rabi plač, ča prudi činjen'je* (282) – **rada** *pril* rado, s veseljem – **radost** ž radost – **rana** ž rana – **raniti** *svr* raniti, ozlijediti – **ranjen** *prid* ranjen – **rasarditi se** *svr* rasrditi se, razljutiti se – **rasap m** nesreća; *Sarce moje nigdar ne će biti sito / Raspa i žalosti, to znaj stanovito* (522–523) – **raspa** (Gjd), v. *rasap* – **raspet** *prid* pren razapet – **raščiniti** *svr* uništitи (divstvo raščiniti = oskvrnuti), usp. *pogubitii* 2. – **razbiti** *svr* razbiti, razvaliti – **razbojnik m** razbojnik, usp. *gusar* – **razboliti se** *svr* razboljeti se – **razčinjati se** *nesvr* raspadati se – **razdiliti** *svr* razdijeliti, odijeliti – **razdi-**

liti se **svr** rastati se, razdvojiti se, usp. *razlučiti se – razdriti svr* razderati – **razgljedati nesvr** razgledati, promatrati, pregledavati – **razlik prid** različit, raznolik – **razlučiti se svr** rastati se, usp. *razdiliti se – razpletten prid* raspletan – **raztezati nesvr** rastezati, razvlačiti – **razum m** razum, razboritost, usp. *pamet l.* – **razumiti svr** razumjeti, shvatiti – **ražanj m** ražanj – **reći svr** reći – **red m** 1. red (po red = po redu); 2. crkveni red – **rič ž 1.** riječ; *Ter napokonju rič ku sasvim ne zusti* (620); **2. stvar**; *Najdražu rič moju ku na svitu jimihi!* (355), usp. **stvar** – **rizati nesvr** rezati – **rodit (se) svr** roditi (se) – **rojen (gl prid trp)**, v. *roditi (se) – rojen’je sr* 1. srodstvo, rodbinska veza; *Za drago bližinstvo naše i rojen’je* (176), usp. **bližinstvo**; 2. potomstvo, porod; *Da svoje rojen’je za jid speče mati* (713) – **rota ž** obećanje, prisega; graf. *ror*, tiskarska pogreška; *Ali cić rot onih koje ti učini* (280) – **ručica ž dem** ručica – **ruka ž ruka – rukovati nesvr** prosići ruku, zaručivati – **rumen prid** rumen – **rus prid** crven – **ružica ž ruža**

s/z¹ prij s – **sad/sada pril** sad, sada – **saglišti svr** zgriešiti – **sakriven prid** sakriven, skriven, graf. *taKriuena*, v. *zakriven – sam prid* sam, bez ikoga – **sam/san (ljd prez)**, v. *biti – samo pril* samo, jedino – **sarce/serce sr** srce – **sarčeno pril** srdačno – **sardit prid** srđit, gnjevan – **sardito pril** srđito, gnjevno – **sasvim pril** sasvim, posve, potpuno – **saznanje sr** spoznaja, znanje; graf. *Saznagne – sažgan’je sr* uništenje vatrom – **se**, v. *sebe – sebe (G) zam* sebe – **selo sr** selo – **serce**, v. *sarce/serce – sesti svr* sjesti – **sestra ž** sestra – **sestrica ž dem** sestrica – **shiniti svr** prevariti, usp. *prehiniti – sid prid* sijed – **sidiți nesvr** sjedjeti – **sid-ro sr** sidro – *sijaše* (3jd impf), v. *sidiți – sila ž 1.* sila, nasilje (učiniti silu, usp. *silovati*); 2. nemilost – **silovati nesvr** silovati – **simo pril** ovamo – **simo-tamo pril** ovamo-onamo – **sin m sin – sinak m** hip sin – **sit prid** pren zadovoljan, pun – **skočiti svr** skočiti – **skončati se svr** umrijeti, nestati – **skrovit prid** skriven, prikriven; *superl najskrovit*, zanimljiva tvorba *superl (naj + pozitiv*, usp. AR, s. v. *naj 3. a*); *Tako ga privuće v mesto najskrovito* (604) – **skupa pril** zajedno – **skupiti svr** iskupiti – **sladak prid** pren 1. ugoden (o glasu); 2. lijep, zgodan, skladan (o perju), usp. *meden – slatko pril* pren ljupko, umiljato – **slava ž slava – slavan prid** pun slave, sjajan, uzvišen – **slavić m** slavuj – **slišiti nesvr** slušati – **slobod ž** sloboda (na slobod = na milost i nemilost) – **slovo sr** slovo; *Vidi da su slova ter jih poča štiti / U kih gorke riči jimi razumiti* (410–411) – **služba ž** počast, služba (*lat officium*), usp. *čast; Da se učini čast i služba Bakova* (437) – **smart ž smrt – smartan prid** smrtan – **smiti svr** smjeti – **smilovati se svr** smilovati se – **smiljen’je sr** samlost, sažaljenje, milosrdje (jimiti/nimiti smiljen’je = [ne] biti milosrdan) – **smočiti svr** smočiti – **spati nesvr** spavati – **speci svr** ispeći – **spisati svr** napisati – **spomenuti se svr** sjetiti se – **sprovod m** sprovod, pogreb – **spuniti svr** ispuniti – **sram m** sram, stid – **sramota ž** sramota – **sramotno pril** sramotno – **sriča ž** sreća – **stati¹ nesvr** stajati, ostati na nekom mjestu – **stati² nesvr** boraviti, živjeti – **stati se svr** ustati se – **staklo sr** staklo – **stan’je sr** 1. stanje, prilike u kojima se tko nalazi; 2. zemlja, država, područje vladanja – **stano sr** pustinjačko prebivalište; imenica srednjega roda nije potvrđena u AR; *Izlize iz grada, jide u jedno stano* (446) – **stanovito pril** uistinu, doista – **star prid** star – **starac m** starac – **starost ž** starost – **staviti svr** staviti, postaviti, usp. *klasti, postaviti – stoga pril* zato – **stol m** stol – **strah m** strah – **strana ž**

strana – **strašno** *pril* strašno – **straža** ž straža – **strilica** ž *dem* strelica – **stvar** ž stvar, usp. *rič* 2. – **stvoriti** *svr* stvoriti, učiniti da što postane – **sumnja** ž sumnja – **sunašće** *sr dem* sunašće – **sunce** *sr* sunce – **suza** ž suza – **sužan** *prid* zasužnen, zarobljen – **sva** (ž), v. *vas* – **svak** m svak, sestrin muž – **svaki¹** *zam* svatko; u neobičnom sintaktičkom odnosu *svaki... ka* (ž): *To svaki dobro zna ka se zove mati* (563) – **svaki²** *zam* 1. svaki, koji se odnosi na sve; *Pošten'je Tereju svako učiniše* (52); 2. bilo koji, bilo kakav, ikakav; *Brez svake milosti livi bok mu rani* (611) – **svarha** ž kraj, svršetak, usp. *dospitak, konac, svaršen'je* – **svaršen'je** *sr* svršetak, kraj, usp. *dospitak, konac, svarha* – **svaršiti** *svr* svršiti, dovršiti – **savršeno** *pril* savršeno – **sve** *pril* sve – **svet** *prid* svet – **svezati** *svr* svezati, sputati – **svila** ž svila – **svit** m svijet – **svita** ž ruho, odjeća – **svitlo** *sr* svjetlo (dati na svitlo = objaviti) – **svoj** *zam* svoj – **svude** *pril* svuda, posvuda

ščap m štap – **ščit** m štit – **štala** ž staja – **štiti** *nesvr* čitati

t', v. *ti¹/t'*, v. *ti²/t'* – **ta**, v. *taj/ta* – **tad/tada** *pril* tad, tada – **taj/ta** *zam* taj, usp. *ti²/t'* – **tajati** *nesvr* tajiti, skrivati – **tači** *svr* taknuti, dodirnuti – **tak/tako** *pril* tako – **taki** *prid* takav, v. *takov* – **takov** *prid* takav, v. *taki* – **tamo** *pril* tam – **tanak** *prid* tanak – **tarpiti** *nesvr* trpit – **tast** m tast, punac, ženin otac – **te** (GA), v. *ti¹* – **te** (3mn prez), v. *htiti* – **teći¹** *nesvr* trčati – **teći²** *nesvr* teći, istjecati – **ter/tere** vez te, i, pa – **Tereo** m osobno ime – **tesan** *prid* tješsan, blizak – **ti¹/t'** *zam* ti – **ti²/t'** *zam* taj, usp. *taj/ta* – **tisuća** ž tisuća – **tisućkrat** *pril* tisuću puta – **tja/tjah** *pril* dalje, sve do – **tkan'je/tkanje** *sr* tkanje – **tko/ko** *zam* tko, v. *ki²* – **tlo** *sr* tlo, zemlja – **to/toj** (sr), v. *taj/ta* – **tolik** (mn tolici) *prid* tolik, usp. *tuki* – **toliko/tolikoj** *pril* toliko, usp. *tuko/tukoj* – **toti/totu** *pril* tu, ovdje, usp. *tu* – **trepetati** *nesvr* drhtati – *tu* *pril* tu, ovdje, usp. *toti/totu* – **tudje** *pril* odmah, u taj čas, najednom – **tuga** ž tuga, muka, žalost – **tugovati** *nesvr* tugovati – **tuki** *prid* tolik, usp. *tolik* – **tuko/tukoj** *pril* toliko, usp. *toliko/tolikoj* – **tužan** *prid* tužan, žalostan, jadan, usp. *dresel, žalostan* – **tužno** *pril* žalosno; *superl* najtužnije – **tvoj** *zam* tvoj

u prij u, v. *v/va* – **ubiti** *svr* ubiti – **ubiti** *se* *svr* ubiti se – **učiniti** *svr* učiniti – **ud** m ud, dio tijela – **ufan'je** *sr* povjerenje, pouzdanje – **ugodno** *pril* ugodno – **uhiliti** *svr* razočarati, ražalostiti – **uhititi** *svr* uhvatiti, ugrabiti – **ujistinu** *pril* uistinu, doista – **ukazati** *svr* pokazati – **ulisti** *svr* ući – **uljudan** *prid* krasan, lijep – **umiti** *nesvr* umjeti – **umiće** *pril* spretno, vješto, v. *umično* – **umično** *pril* spretno, vješto, v. *umiće* – **umoriti** *svr* umoriti, ubiti – **umrili** *svr* umrijeti – **unesti** *svr* odvući, odnijeti, ugrabiti, zgrabiti – **unuk** m unuk – **upustiti** *svr* dopustiti, omogućiti – **urizan** (gl *prid trp*) odrezan – **urizati** *svr* odrezati – **usnuti** *svr* usnuti – **ustarpljen'je** *sr* strpljenje – **ustati** *svr* ustati – **utišen'je** *sr* utjeha – **uzdahnuti** *svr* uzdahnuti – **uzdihati** *nesvr* uzdisati, v. *uzdisati* – **uzdisati** *nesvr* uzdisati, v. *uzdihati* – **aza** ž pren uza, pritvor, zatvor – **uziti** *svr* uzići – **uzrok** m uzrok

v/va prij u, v. *u* – **van¹** *prij* izvan – **van²/vani** *pril* vani – **vanka** *pril* izvan, v. *van²/vani* – **vapiti** *nesvr* vapiti, zazivati, zvati jaučući – **varći/verći** *svr* 1. baciti; 2. staviti, metnuti

– **vas¹** v. **vi** – **vas²** zam sav – **vaš** zam vaš – **vavik** pril uvijek, usp. *vazda* – *vazam/vazamši* (*gl pril proš*), v. *vazeti* – **vazda** pril uvijek, usp. *vavik* – **vazeti** svr uzeti – **večera** ž večera (zvati na večeru, na večeru sesti) – **večerati** nesvr večerati – **već/veće** pril više, još više – **večkrat** pril više puta, često – **vele** pril mnogo, vrlo, veoma, jako – **veli** prid velik, v. *velik* – **velik** prid velik, v. *veli* – ***veliti** (*ljd prez velim*) svr kazati, reći – **venuti** nesvr venuti – **vera/vira** ž vjera – **veran** prid vjeran, odan, *superl* najverniji – **verći**, v. *varći/verći* – **verovati** nesvr vjerovati – **vesel** prid veseo, sretan, zadovoljan, usp. *kuntent* – **veseliti** se nesvr veseliti se – **vesel'je/veselje** sr veselje, radost, sreća; graf. *uef selie, uef seglie, uef seglie* – **veselo** pril veselo – **vezati** nesvr vezati – **vi** zam vi – **viditi¹** svr **1.** ugledati, spaziti; **2.** pogledati; **3.** shvatiti, uvidjeti **4.** pren posjetiti – **viditi²** (*ljd prez vim*) nesvr znati – **vira**, v. *vera/vira* – **vitez** m junak, vojnik – **vladika** ž ugledna gospoda; *Vitezi dovolje ter vladik odpravi* (10) – **vlasi** m mn vlasi, kosa – **voditi** nesvr voditi – **vojaše** (*3jd impf*), v. *voditi* – **volja** ž volja (dobre volje = rado, zle volje = nerado; priko/preko volje = silom) – **'vom** (*Ljd m*), v. *ov* – **voziti** nesvr voziti, upravljati (brodom) – **vrata** sr plt vrata – **vred/vreda** pril odmah, brzo – **vridnost** ž vrijednost (svita od vridnosti = skupocjeno ruho) – **vrime** sr vrijeme – **vruć** prid vruć, vreo – **vući** nesvr vući – **vuk** m vuk

z¹, v. *s/z¹* – **z²**, v. *iz/z²* – **za** prij za – **zabiti** svr zaboraviti; *Da ti, Filomena, otca ne zabudi* (185) – **zabran** prid izabran – **zacića** prij zbog, v. *cić/cića* – **zač¹** pril zašto – **zač²** vez jer, budući da, v. *začbo* – **začbo** vez jer, budući da, v. *zač², jur/jure, jerbo* – **Zadar** m Zadar – **zadovoljno** pril zadovoljno, sretno – **zagubiti** svr pogubiti (životom zagubiti = ubiti, pogubiti); *Tereja životom sasvim zagubiti* (525) – **zajti** svr poći; *Ako vred ne budu moći doma zajti* (87) – **zaklinjati** nesvr zaklinjati, preklinjati – **zakon** m običaj; *Obnoć tere onda zakon tako biše* (444) – **zakriti** svr zatajiti, graf. *zachriti* – **zakriven** prid skri-ven, v. *sakriven* – **zal** prid zao, *superl* najgori (zle volje = nerado, usp. *volja*) – **zamiriti** se svr zamjeriti se – **zapovidati** nesvr zapovijedati – **zatajati** svr zatajiti – **zatarti** svr zatrti – **zato** pril zato – **zatvoriti** svr zatvoriti – **zavapiti** svr zavapiti, zajaukati – **zavit** (*gl prid trp*), v. *zaviti* – **zaviti** svr zaviti, zamotati, smotati – **zbogom** pril zbogom – **zbuditi** svr probuditi – **zemlja** ž **1.** zemlja, tlo; **2.** država; graf. 1672. *zeglje*, 1702. *zenglie* (1) – **zet** m zet, kćerin muž – **zetov** prid zetov – **zgoditi** se svr dogoditi se – **zgore** pril gore; *Kako kad sunače žarko zgore zide* (65) – **zgubiti** svr izgubiti – **ziti** svr uspeti se, uzići, popeti se – **zlamen'je** sr znak, biljeg; *Zato mu na glavi zlamen'je staviše* (758) – **zlat** prid zlatan, v. *zlatan* – **zlatan** prid zlatan, v. *zlat* – **zlato** sr zlato – **zlo¹** sr zlo – **zlo²** pril zlo, komp gore, *superl* najgore – **zloća** ž zloća, pakost, opaćina, usp. *hudoba* – **zloćudno** pril zloćudo, pakosno – **znati¹** nesvr znati – **znati²** svr saznati; *Da se njega hudo dilo bude znati* (303) – **znan'je** sr znanje (podati na znan'je = obavijestiti, upoznati koga s čim) – **zneti** svr **1.** izvaditi (oči zneti van = iskopati oči); **2.** izbaviti, oslobođiti – **zora** ž zora – **zoriti** nesvr motriti – **zustiti** svr izustiti, izreći – **zvati¹** nesvr **1.** zvati; **2.** nazivati – **zvati²** nesvr zazivati; *Li majku zoviše željno dite mrući* (619) – **zvati** se nesvr nazivati se – **zvir** (*Dmn zviram*) ž zvijer – **zvizda** ž zvijezda

žalost ž žalost, tuga – **žalostan** prid tužan, jadan, usp. *dresel, tužan, željan* – **žalovati** nesvr žaliti – **žarki** prid odr žarki – **želiti** nesvr željeti – **želja** ž želja – **željan** prid tužan, žalostan; *Fazanom stvoriše želnjoga kraljića* (766), usp. *dresel, tužan, žalostan – željno pril* tužno, žalosno; *Željno uzdišući gorkimi tugami* (225) – **žena** ž žena – **ženiti** se nesvr ženiti se – **živ** prid živ – **živiti** nesvr živjeti; *Ne čin' starost moju živiti s tugami* (175) – **život** m život – ***živsti** nesvr živjeti; *I tako živući, kada hoti srića* (19)

Zaključak

Sedamnaesto stoljeće ne obiluje tekstovima koji su napisani čakavskim književnim jezikom, pa se *Historija od Filomene* nameće kao jedan od važnih izvora za istraživanje kontinuiteta toga hrvatskoga književnojezičnoga tipa. Iako ga spominju neke književnopovijesne panorame, fra Ivanova obrada stare priče u 786 dvanaesteraca nije objavljena suvremenom hrvatskom latinicom¹⁹, a nije bila ni izvorom za izradu Akademijina rječnika i drugih jezičnopovijesnih prikaza.

U *Historiji od Filomene* nismo otkrili značajke koje već nisu uočene u jeziku starijih čakavskih tekstova, iako smo očekivali više štokavskih jezičnih crta, kao u ranijega Budinića i Barakovića te kasnijega Kuhačevića. Upravo je to dio iznenađenja. Rječnik predočuje upotrebu i odnos bliskoznačnih/istoznačnih leksema te dubletnih oblika. *Historija od Filomene* ujedno pokazuje jezičnu vitalnost i konzervativnost, čuvanje kontinuiteta čakavskoga književnoga jezika u drugoj polovici XVII. stoljeća.

Literatura

- AR = *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika* (1880–1976), JAZU, I–XXIII, Zagreb.
Berić, D. (1956) Još o Zadraninu Karnarutiću, *Iz književne prošlosti Dalmacije*, Biblioteka Suvremenih pisaca, 7, 27–33, Split.
Bogdanović, D. (1928) Fra Ivana od Zadra “Historija od Filomene”, *Nastavni vjesnik*, XXXVII, sv. 2, 56–69; sv. 3, 89–93.
Brozović, D. (1979) O Barakovićevu jeziku u zadarskom književnom krugu, *Zadarska revija*, posebno izdanje: Jurju Barakoviću o tristopadesetoj obljetnici smrti, 23–37.
Fancev, F. (1937) Tri priloga za povijest hrvatske književnosti, *Nastavni vjesnik*, XLV, sv. 4–6, 74–75.
Finka, B. (1971) Čakavsko narječe, *Čaklavška rič*, god. I, br. 1, 11–71.
Hudeček, L. (1991) Posvojna funkcija genitiva ličnih zamjenica za 3. lice u hrvatskom književnom jeziku do kraja 18. stoljeća, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik*, 17, 27–46.

¹⁹ Nadamo se da će uskoro biti objavljena transkripcija na temelju koje je u ovom prilogu izvršena jezična analiza i leksikografska obrada teksta.

- Hudeček, L. (2001) Glagoli govorenja i mišljenja u hrvatskome čakavskom književnom jeziku do 17. stoljeća – strani sintaktički utjecaji, *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje*, 27, 95–112.
- Ivšić, S. (1970) *Slavenska poredbena gramatika*, priredili Josip Vrana i Radoslav Katičić, Zagreb.
- Jurišić, B. (1944) *Nacrt hrvatske slovnice, I, Glasovi i oblici u poviestnom razvoju*, Zagreb. [Pretisak: Matica hrvatska, 1992.]
- Kapetanović, A. (2001) Jezik Karnarutićeva spjeva o babilonskim ljubavnicima, *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje*, 27, 133–144.
- Kukuljević Sakcinski, I. (1860) *Bibliografija Hrvatska, Dio prvi: Tiskane knjige*, Brzotinskom Dragutina Albrechta, Zagreb.
- Lisac, J. (1979) Refleksi jata u jeziku J. Barakovića u usporedbi s jezikom P. Zoranića, *Zadarska revija*, posebno izdanje: Jurju Barakoviću o tristopedesetoj obljetnici smrti, 39–59.
- Lisac, J. (1999) Jezično stanje zadarskoga područja, *Hrvatski govor, filolozi, pisci*, Mala knjižnica Matice hrvatske, novi niz: kolo IX, knjiga 52, 67–78, Zagreb.
- Malić, D. (1972) *Jezik najstarije hrvatske pjesmarice*, Znanstvena biblioteka HRD-a, 1, Zagreb.
- Malić, D. (1977) "Red i zakon" zadarskih dominikanki iz 1345. godine (prikaz jezika najstarijega hrvatskog latiničkog spomenika), *Rasprave Instituta za jezik*, 3, 59–128. [Ponovno objavljeno u: *Na izvorima hrvatskoga jezika* (2002) 298–381, Zagreb.]
- Malić, D. (1997) *Žića svetih otaca*, *Hrvatska srednjovjekovna proza*, Hrvatska jezična baština, 1, Zagreb.
- Maretić, T. (1889) Istorija hrvatskoga pravopisa latinskim slovima, *Djela JAZU*, 9, Zagreb.
- Mijojević, J. (prir.) (1994) *Bogorodica u hrvatskom pjesništvu: od 13. stoljeća do kraja 19. stoljeća*, Zagreb.
- Moguš, M. (2001) *Rječnik Marulićeve Judite*, Rječnici hrvatskoga jezika, Zagreb.
- Pavletić, K. (1894) Grčka priča o Prokni i Filomeli kod Hrvata, *Vienac*, XXVI, br. 20, 320–323; br. 21, 333–335; br. 22, 349–351; br. 23, 362–66.
- Petrovskij, I. M. (1900) Der Philomelamthus in der kroat. Volksdichtung, *Archiv für slavische Philologie*, sv. 22, 608–612.
- Šafařík, P. J. (1865) *Geschichte der illirischen und kroatischen Literatur*, Prag.
- Švelec, F. (1974) Hrvatska književnost XVII. stoljeća, *Povijest hrvatske književnosti*, knjiga 3: *Od renesanse do prosvjetiteljstva* (s M. Franičevićem i R. Bogišićem), Zagreb.
- Švelec, F. (1987) *Povijesni pregled književnosti Zadra pod mletačkom upravom*, Posebni otisak iz "Prošlosti Zadra" III: *Zadar pod mletačkom upravom* (s T. Raukarom, I. Petricolijem i Š. Peričićem), Zadar.
- Urlić, Š. (1907) Ivan Tanzlinger Zanotti i njegove pjesme, *Grada za povijest književnosti hrvatske*, VII, 51–54.

- Vončina, J. (1977) Neke osobine Zoranićeva stila, *Analize starih hrvatskih pisaca*, 151–160, Čakavski sabor, Split.
- Vončina, J. (1987) Recepција književne baštine, *Dani hvarskog kazališta: Hanibal Lucić*, knj. XIII, 5–41, Književni krug, Split.
- Vončina, J. (1988) O temeljima Zoranićeva književnog jezika, v. Zoranić, P. 1988, 31–58.
- Zečević, D. (1978) Pučki književni fenomen, *Povijest hrv. književnosti*, knjiga I: *Usmena i pučka književnost* (zajedno s M. B. Stulli), Zagreb.

Vrela

- Baraković, J. (2000) *Vila Slovinka*, Švelec F. (prir.) Stoljeća hrvatske književnosti, Zagreb.
- Budinić, Š. (1583/1) *Summa nauka christianskoga...*, pri Dominiku Baži, Rim. [Latinica.]
- Budinić, Š. (1583/2) *Summa nauka hristianskoga...*, pri Dominiku Baži. Rim. [Transliterirano, čirilica.]
- Budinić, Š. (2002) *Pokorni i mnozi ini psalmi Davidovi*, v. Zoranić, P., Karnarutić, B., Budinić, Š. (2002) 343–422.
- HISTORIA OD FILOMENE Hchiere Chraglia Pandiana*, A dana na sfitlo pò FRA IVANV OD ZADRA Reda Male Bratie SUETOGA FRANCISCA, Pri Bartolu Occhi Knigaru, Na Riui Schiaufschoi Pod Slameniu S. Dominica, V BNECICH, M. DC[C]. II.
- HISTORIA OD FILOMENE Hchiere Chraglia Pandiana*, A dana na sfitlo pò FRA IVANV OD ZADRA Reda Male Bratie SVETOOGA FRANCISCA, Apresso Francesco Brogiollo, IN VENETIA, M.DC. LXXII.
- Karnarutić, B. (2002) *Vazetje Sigeta grada / Izvarsita ljubav i napokom nemila i nesrićna smart Pirama i Tižbe*, v. Zoranić, P., Karnautić, B., Budinić, Š. (2002) 225–308.
- Lucić, H. (1968) Skladanja izvarsnih pisan razlicih, u: Hanibal Lucić / Petar Hektorović, *Skladanja izvarsnih pisan razlicih / Ribanje i ribarsko prigovaranje i razlike stvari ine*, Franičević, M. (prir.) Pet stoljeća hrvatske književnosti, knjiga 7, 25–148, Zagreb.
- Marulić, M. (1998) *Judita s pretiskom drugog izdanja iz 1522.*, Moguš, M. (prir. i protumačio) Vončina, J. (pogovor) Biblioteka Parnas, niz Književnost, Zagreb.
- Ovidije Nazon, P. (1907) *Metamorfoze*, Maretic, T. (prev.) Prijevodi grčkih i rimskih klasika, sv. 18, Zagreb.
- Pasije (1998) *Pasije*, Batušić, N. i Kapetanović, A. (prir.) Zagreb.
- Vinodolski zakon 1288. Faksimil / diplomatičko izdanje / kritički tekst / tumačenje / rječnik* (1988) Bratulić, J. (prir.) Zagreb.
- Zadarski... (1894) *Zadarski i Rađinin lekcionar*, Rešetar, M. (za štampu prir.) Djela JAZU, XIII, Zagreb.

- Zoranić, P. (1988) *Planine*, Švelec, F. i Vončina, J. (za tisak prir. i uvodne rasprave napisali)
Stari pisci hrvatski, knj. 41, Zagreb.
- Zoranić, P., (2002) *Planine*, v. Zoranić, P., Karnarutić, B., Budinić, Š. (2002) 49–193.
- Zoranić, P., Karnarutić, B., Budinić, Š. (2002) *Planine / Djela / Izabrana djela*, Švelec, F.
(prir.) Stoljeća hrvatske književnosti, Zagreb.
- Žića svetih otaca, v. Malić, D. (1997).

LINGUISTIC CHARACTERISTICS AND LEXICOGRAPHICAL PROCESSING OF FRA IVAN'S *PHILOMENA* FROM THE 17TH CENTURY

Summary

This appendix focuses on the Croatian adaptation of the ancient tale of Philomena, Fra Ivan's "Historija od Filomene". The introduction emphasizes the unsolved issues of the authorship of the text and the chronology of the editions. Subsequently, we provide information on the orthography of the 1672 edition, we state the most important linguistical characteristics on the phonological and grammatical level and we append a dictionary made through the concordance of the phonological transcription of the text.

Ključne riječi: fra Ivan od Zadra, *Historija od Filomene*, čakavski književni jezik XVII. stoljeća, leksikografska obrada

Key words: fra Ivan of Zadar, *Historija od Filomene*, Chakavian literary language of the 17th century, lexicographical processing